

Petak, 3. februar 2006.

Svedok P-012

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.19 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Dve kratke proceduralne stvari ili izvan procedure. Naime, svi smo primetili koliko je vremena trebalo da se pokaže detaljna geografska karta Vukovara, dokazni predmet broj 58. Predstavnik Sekretarijata (Registry) je na osnovu tog dokaznog predmeta broj 59 pripremio jednu verziju istog dokumenta koja je nešto manje detaljna u pogledu broja piksela koji su potrebni za fotografiju na kompjuteru. Uglavnom, ta će fotografija da se koristi kao i ona detaljnija karta, ali ćemo moći da je pokazujemo na monitorima za kraće vreme nego što je do sada bilo. Tako da se ja obraćam svim advokatima da ubuduće, sem ako nema nekog posebnog razloga, koriste ovu drugu geografsku kartu koja je uvedena u dokazni materijal. Mislim da je njen broj 156. Dakle, dokazni predmet broj 156 je manje detaljna karta. Druga stvar, kao što advokati verovatno i znaju mi u ponedeljak imamo već unapred pripremljenu video-konferencijsku vezu, dakle sednicu preko video-konferencijske veze za svedoka koji ne može da dođe ovamo. Zbog toga bi bilo poželjno ako je nekako moguće da ispitivanje ovog svedoka završimo danas zato što u ponedeljak počinjemo sa video-konferencijskom vezom, pa bih zamolio sve advokate da paze na to. Želim vas gospodine da podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja i moram da kažem da je ona još uvek na snazi. Gospodine Smith, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SMITH

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala, časni Sude. Svedoče, juče ste govorili o tome kako ste otišli iz bolnice u Vukovaru i kako ste otišli autobusom sa grupom drugih autobusa i kako ste stigli u kasarnu Jugoslovenske narodne armije 20. novembra 1991. godine, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Takođe ste rekli da kada ste stigli u kasarnu JNA da su se autobusi parkirali u polukrug u krugu kasarne, te da je tamo bilo ljudi, pripadnika

paravojnih formacija koji su okružili autobuse i koji su pretili ljudima u autobusima, uključujući i vas. Je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da bismo omogućili sudijama da shvate kakva je atmosfera tamo vladala i šta su ti ljudi radili, da li možete malo podrobnije da nam opišete šta su to oni radili dok ste vi sedeli u autobusu u kasarni?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Okružili su autobuse. To su manje-više bili lokalni Srbi, paravojni Srbi koji su nam pretili noževima i puškama da će nas poklati i poubijati. A jednom su čovjeku, mom kolegi, pretili da će mu ženu silovati.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da kažete ime te osobe?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Mogu. Mihovil Zero.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko su dugo upućivali te pretnje? Koliko dugo su bili ti ljudi oko autobusa i tako se ponašali?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Desetak, 15 minuta.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako ste se vi u tom trenutku osećali?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa osjećali smo se užasno, jer smo se tad... Ja sam se bar tada osjećao užasno, jer sam shvatio da nije ono što sam mislio, da nisam došao ni na kakav pregled, nego sam mislio da će se dogoditi najgore.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste rekli da su te pretnje i to kruženje oko autobusa trajalo od 10 do 15 minuta. Šta se posle toga dogodilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nakon toga je ušao jedan... jedno vojno lice, verovatno nekakav zapovjednik, koliko sam ja shvatio, jer je bio vrlo veliki autoritet, svi su se umirili. On je išao od autobusa do autobusa. Prvo je pitao da li možda znamo gdje je Siniša Glavašević, Josip Esterajher, doktor Šimunović Zlatko, doktor Farkaš, doktor Emedi, doktor Šijanović, a zatim, kada smo rekli da ne znamo, onda je prozivao iz autobusa pojedince, između ostalih i mene je prozvao da idemo u drugi autobus formiran, prazan, koji je bio tridesetak metara od ostalih autobusa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Vi ste spomenuli nekoliko imena koje je taj čovek tražio. To je bilo dosta brzo, bilo bi dobro da se vratimo, dakle, korak nazad, da porazgovaramo malo o tom oficiru koji je ušao u autobus i za koga kažete da je izgledao kao komandant, odnosno da je imao određeni autoritet nad ljudima koji su bili ispred autobusa. Kada kažete da je taj čovek bio oficir, da li možete da nam kažete kojoj je on vojnoj formaciji pripadao?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: On je... Vojnoj gupaciji Jugoslovenske narodne armije pripadao. Bio je potpuno u vojnoj uniformi Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako je on izgledao u poređenju sa izgledom drugih ljudi koji su bili oko autobusa? Da li je bilo neke razlike?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Neuporediva razlika, bio je vrlo, vrlo uredan, obrijan, ošišan. Uredan. Jednostavno uredan i sve je, ono, bilo tip-top na njemu što je obukao, vojnu uniformu. Kao pravi vojnik.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da je on ušao u autobus i prozvao neka imena. Molim vas da li biste vi ta imena ponovili, ovog puta sporije, tako da možemo da ih zapišemo u zapisnik?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Šimunović, doktor Zlatko; Emedi, doktor Vladimir; Farkaš, doktor Vladislav; Siniša Glavašević; Josip Esterajher i Šijanović, doktor Andrija.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam šta su po nacionalnosti bili ti ljudi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Po narodnosti su ti ljudi bili Hrvati, osim doktora Farkaša, koji je bio Mađar i doktor Emedi je bio Rusin.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je neko od tih ljudi bio u autobusu u kom ste vi bili?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije, nije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi nekoga od tih ljudi videli dok ste bili u kasarni JNA, možda u drugim autobusima?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Posle toga da li je taj oficir JNA otisao iz autobusa ili je ipak ostao u autobusu, pošto je tražio te ljude?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Izišao je iz autobusa i prepostavljam da je išao u sljedeće autobuse da isto to kaže i traži.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi poznavali te ljude? Da li ste znali gde su radili?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oprostite, je l' te ljude koje sam opisao, te doktore koje su tražili?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da, da. Tako je.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Sve sam ih vrlo dobro poznavao, sve lječnike i Sinišu Glavaševića, a ovog Josipa Esterajhera nisam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete, pošto je bio u vašem autobusu, otisao u druge autobuse, po svemu sudeći, tražeći te ljude. Dok je on otisao da obilazi druge autobuse,

šta se događalo sa pripadnicima paravojnih formacija koje ste spomenuli da su bili ispred autobusa i koji su okružili autobuse? Rekli sta da se stvar bila malo smirila. Dakle, da li je situacija još uvek bila ista ili se ipak nešto promenilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Situacija se prije toga smirila, ali nas je ovaj gospodin koji nas je prozvao, to visoko vojno lice, nas je uputilo koje je prozvao, da idemo u autobus koji je bio parkiran tridesetak metara od ostalih autobusa. Ta paravojska je napravila kordon i kad smo mi prolazili udarali su nas sa cipelama, čizmama, željeznim šipkama i drvenim šipkama gdje god su dohvatali. Mi smo u trku išli prema autobusu, jer smo znali ako ko padne ili nešto, da će ga dotući.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Samo da nam bude jasno. Rekli ste da je oficir JNA upao u autobus i da je tražio tu grupu doktora koju ste spomenuli i onda ste rekli da je otišao u druge autobuse. Da li se on posle svega toga vratio u vaš autobus ili šta se dogodilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja ga poslje nisam vido. Samo moram ispravku... Nisu bili sve lječnici. Dva su bili novinari. Dvojica su bili novinari i to Esterajher Josip i Siniša Glavašević. Ostali su bili lječnici.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kada je taj oficir JNA tražio tu grupu ljudi, da li je on prozvao i vas po imenu ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ili je to bilo drugi put?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, po imenu me je prozvao. Prozvao je ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Boroviću izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa evo časni Sude, to je pitanje bilo kapriciozno, potpuno sugestivno. Taj oficir drugi put nije prozivao svedoka, jer je svedok upravo sada izjavio: "Ja više tog čoveka, oficira, nisam video". Znači, drugi put ga nije ni mogao videti, niti prozvatati. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, ja mislim da nešto ranije u zapisniku stoji da je svedok izjavio da je bio prozvan, čini mi se, na samome početku. Ja sam samo nastojao da razjasnim da li se taj oficir zapravo vratio drugi put. Ali ja to mogu da pojasnim sa svedokom.

SUDIJA PARKER: Ako vi mislite na taj drugi put, onda mislim da gospodin Borović donekle ima pravo.

TUŽILAC SMITH: Hvala vam časni Sude. Ja ču to onda da rešim na drugačiji način.

SUDIJA PARKER: U redu. Hvala.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedoče, koliko je puta onaj oficir JNA ušao u autobus u kome ste vi bili?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jedanput.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto je taj oficir JNA ušao u autobus da li ste se vi iskrcali?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesmo. Samo oni koje je prozvao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je i vaše ime bilo prozvano?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li se sećate nekih drugih ljudi iz vašeg autobusa koji su bili prozvani i koji su se iskrcali iz autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Samo se sjećam Vilhem Rudolfa i Kolje... Kolesar Kolje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su vaša imena prozvana i da ste izašli iz autobusa. Šta vam je rečeno da uradite?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da idemo prema praznom autobusu koji je bio parkiran tridesetak metara od ostalih autobusa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ko vam je rekao da to uradite?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To vojno lice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste izašli iz autobusa, da li možete malo detaljnije da nam opišete šta se konkretno vama dogodilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa konkretno, ne samo meni, nego i svima ostalima koji su išli, već sam prije napomenuo, napravili su paravojnici kordon kroz koji smo mi morali proći do autobusa. Oni su nas udarali s čim su dohvatali. Tu su bile i željezne šipke i drvene motke i cipele i kundaci i sve moguće. Svim mogućim sredstvima su nas udarali putem dok nismo stigli do autobusa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste rekli da je bilo oko stotinak tih pripadnika paravojnih formacija. Da li su oni svi bili u kordonu ili samo neki od njih?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Samo neki od njih. Nisu bili svi. Koliko sam ja primjetio i koliko se sjećam nakon 15 godina.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite molim vas sudijama šta se tačno vama desilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa mene su isto izudarali kao i prethodne, ali sam se ja donekle uspio odbraniti, jer sam kofer imao, pa sam bar s jedne strane podmetnuo kofer, pa me nisu mogli, pa su udarali po koferu. Dok s druge strane su me udarali, normalno, s čim su dohvatali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li su ljudi koji su dolazili iz drugih autobusa takođe trčali kroz kordon?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Je, je. Sve nas je ista sudbina zadesila.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A pošto ste morali protrčati kroz taj kordon pripadnika paravojnih formacija, da li ste se na kraju ukrcali u drugi autobus?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesmo, jesmo. Ukrcali smo se u drugi autobus, ali i tamo je bilo grozno, jer su dva paravojnika maltretirali. Mene osobno je par puta jedan s plavom kosom, udario, plavokosi, a Bulić, čuveni Bulić Milan, koji je radio u kuhinji kao mesar, taj je tukao druge.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete da ste vi i drugi isli iz jednog autobusa u drugi kroz taj kordon pripadnika paravojnih grupa, da li možete da nam kažete koliko je to dugo trajalo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oprostite, nisam razumio pitanje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je dugo trajalo to batinanje kome ste bili izloženi vi i drugi koji su se iskrcali iz drugih autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa trajalo je dok nismo došli u taj novi autobus ali i nastavilo se u tome autobusu, jer su nas dvojica tamo tukli. To je bio Bulić Milan, zvani Bulić, a drugog ne znam. On je bio iz nekog okolonog sela pored Vukovara. To sam tek poslje saznao, poslje, koji su ga prepoznali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A osim vas, koliko je otprilike ljudi bilo ukrcano u taj novi autobus?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa jedno 30, 40 otprilike.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dok su vas i druge tukli ispred autobusa da li je neko pokušao to da zaustavi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije nitko pokušao zaustaviti. Ovo malo što je bilo vojnih... prave vojske Jugoslovenske narodne armije, to su vidili, ali nisu ništa poduzimali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste videli šta je radio onaj oficir JNA dok su vas tukli?

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da je ovo navođenje svedoka. Treba prvo da se razjasni da li je uopšte tu prisutan oficir JNA u tom trenutku, pa tek onda da se postavi ovakvo pitanje. Mislim sada na trenutak prebijanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, to je utvrđeno prethodnim pitanjem, odnosno prethodnim odgovorom. U pravu ste, ali je utvrđeno.

ADVOKAT LUKIĆ: Izvinjavam se. Naravno. U pravu ste, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Smith.

ADVOKAT LUKIĆ: Moram ipak da kažem zašto sam prigovorio, jer sam slušao BHS, zato što je svedok rekao: "Ono malo vojnika JNA koji su bili ispred, nisu reagovali". Pa bih molio da se to prvo razjasni sa svedokom da li je on tako rekao. Ja sam ga razumeo da je na BHS jeziku on rekao: "Ono malo vojnika koji su bili ispred autobusa nisu reagovali".

SVEDOK P-012: Ne ispred autobusa, nego oko autobusa i oko kordona su bili vojnici, ali jednostavno nisu reagirali na to što su ovi radili.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala časni Sude. Kada su vas prozvali, dakle kada ste se iskrcali iz prvog autobusa i pre nego što ste protrčali kroz onaj kordon, recite nam koliko je vremena trebalo da prođete, dakle da se iskrcate iz autobusa pošto je prozvano vaše ime?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa pet minuta nam je trebalo da dođemo do praznog autobusa u koji smo se ukrcavali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dok su vas tukli, da li znate šta je radio onaj oficir JNA koji vas je prozvao da izadete iz autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa rekao sam ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja se izvinjavam da ne bih stalno uskakao. Konačno uvažnom kolegi mogu i da pročitam zapisnik gde je rekao svedok: "Onog oficira za koga mislim da je otišao u drugi autobus više nisam video", tako da je ovo pitanje opet sugestivno.

SUDIJA PARKER: Moguće da je nepotrebno, ali bi bilo poželjno da se ovo razjasni. Dakle, postavljeno pitanje je: "Dok su vas tukli, da li znate šta je radio onaj oficir JNA koji vas je prozvao da izadete iz autobusa?", svedoče, da li vi nama možete da pomognete i da nam date odgovor na to pitanje?

SVEDOK P-012: Mogu naravno. Prepostavljam da je išao u ostalih pet autobusa ili četiri, koliko ih je bilo, ne znam, išao i vjerovatno kad su svi izlazili da je isto i on gledao šta se događa. Da je on to morao viditi. On je morao viditi da nas maltertiraju, ali nije ništa poduzeo.

SUDIJA PARKER: Kažete da možete da zamislite, ali da li ste ga stvarno videli?

SVEDOK P-012: Ne, nisam ga video, je l'... Možda sam ga i video, da vam iskren budem, ali to je bio toliki strah i toliko opterećenje, jer smo tek shvatili kad smo došli u vojarnu šta se događa. Tako da od straha nisi ništa video ni raspoznavao.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Smith, nastavite molim vas.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala časni Sude. Svedoče, kada ste prošli kroz taj kordon i kada ste otišli u drugi autobus, rekli ste da je bilo još oko 30 ljudi u njemu, rekli ste da se batinanje nastavilo. Da li je to tačno?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jete, jeste. Točno je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Spomenuli ste da su ljude tukli Milan Bulić i još jedna osoba, plavokosa osoba. Je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste. Jeste. Oba dva su pripadala paravojnim jedinicama.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Osim ljudi koji su bili prozvani i kojima je rečeno da idu u ovaj drugi autobus, uključujući i vas, da li je bilo nekoga u tom autobusu pored ta dva paravojnika?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije nikoga bilo u tom autobusu. Bio je šofer, vozač. Vozač autobusa. Znači, dva paravojnika i jedan vojnik Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažeta da je u autobusu bio još jedan vojnik JNA. Da li to znači da vi želite da kažete da je i vozač bio vojnik JNA ili su u autobusu bili vozač i još jedan vojnik JNA?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Bio je vozač i još jedan vojnik JNA, a koji je bio na vratima, koji je čuvao kao tobože nas. Međutim, imam osjećaj, to je moje osobno zapažanje da je to bio mladić koji je unovačen, odnosno došao u vojsku dan, dva prije. To je bilo dijete ustvari.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A zbog čega vi mislite da je on bio regrutovan dan ili dva pre toga?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Zato što je kad su nas maltretirali u autobusu, tom novom, formiranom, on je bio zabezeknut i onako uplašen. Vidilo se da je uplašen, da je... To je bilo još dijete, ustvari.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A što se tiče vozača autobra da li ste vi mogli da utvdite da li je on bio civil ili vojnik, dakle, vojni vozač?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Vojni vozač. Vojni vozač. Imao je uniformu i šljem vojnički.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kojoj je vojnoj grupi on propadao?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pripadao je vojnoj grupi Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pomenuli ste da su ljudi u tom autobusu tukli. Recite nam da li se sećate konkretno neke ili nekih osoba koje su u tom autobusu bile prebijene? Polako samo. Nemojte da žurite.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja ako se sjećam dobro, taj Bulić Milan, on je bio... Njega sam vrlo dobro poznavao, jer je bio djelatnik naše bolničke kuhinje prije rata. On je prvo udario željnom šipkom Adžaga, ne pardon Adžaga... Zeljka Jozu. Udario ga je šipkom po vratu i po glavi i punom nogom, čizmom ga je udario u lice. I ovaj je pao na zemlju i sav krvav ga je pitao: "Milane, zar ti? Koliko si ručkova i večera kod mene pojeo", jer su oni bili prije rata prijatelji, jer Zeljka Joze supruga i Milan Bulić su radili zajedno u kuhinji. Milan Bulić je na to odgovorio onom vojniku mladom što sam rekao da je tek došao u JNA: "Daj mi pušku da ga ubijem, da se napijem hrvatske krvi".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I šta je onda taj pripadnik JNA uradio?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije ništa. Nije mu dao pušku, ali šutio je, šutio je zaplašen, sav zaplašen.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zamoliću vas da Sudu objasnite da li je Jozo nadimak, odnosno skraćena verzija nekog drugog imena ili se radi o običnom imenu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Radi se o običnom imenu. Zeljko Jozo se zvao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je godina on imao?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa mogao je u ono vrijeme imati oko 40, 35 do 40 godina, jer ako sam ja imao 50 u ono vrijeme, on je desetak godina mlađi od mene, tako da je mogao imati 35, 40. Tako.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li se u Hrvatskoj ljudi koji se zovu Josip nazivaju i Jozo, da li imaju nadimak Jozo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa imaju. Ja ne znam da li je on bio Josip, ali smo ga svi zvali Jozo. Ja drugo ne znam... Da li je on bio Jozo ili Josip... Je, točno je da se u Hrvatskoj zna često dogoditi da je pravo ime Josip, a da ga zovu Jozo. Ali ja zaista to ne znam u ovom slučaju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto ste se ukrcali u autobus zajedno sa ostalih tridesetak osoba, koliko ste dugo ostali u kasarni JNA pre nego što ste krenuli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa jedno dvadesetak minuta.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su vam u bilo kom trenutku rekli gde vas vode?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa taj Buliđa, Buliđa Milan, odnosno Bulić Milan, zvani Buliđa nam je rekao da nas vode na streljanje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je on rekao gde će da bude taj streljački vod?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne, nije ništa rekao. Samo je rekao da nas se vozi na streljanje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da kažete sudijama gde su vas poveli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa, u stvari, su nas odveli pred bolnicu, tamo gdje smo ukrcani i tamo su nas ponovo doveli, pred bolnicu. Ne na glavni ulaz, nego na sporedni u ulici Gundulićevoj zvanoj Šapudle.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su vozač, vojnik i još ova dvojica paravojnika i dalje bili tu u autobusu kada ste stigli u vukovarsku bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu, jesu. Bili su. Ta dva paravojna vojnika, bio je i vozač, bili su... svi su bili došli pred ulaz, stražnji ulaz bolnice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste se vratili u bolnicu, da li su vam rekli da tamo ostanete, da odete? Da li su vam uopšte nešto rekli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisu nam ništa rekli, ali su u međuvremenu već dolazile supruge pojedinih muževa, jer su to bili mahom muževi medicinskih sestara i doktorica, uglavnom. I oni su već išli vjerovatno kod gospodina majora Šljivančanina koji im je odobrio da izadu, koje su ga uspjele... uspjele su mu objasniti da su to ljudi koji nisu imali oružje, koji su radili u bolnici sporedne poslove.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I da li ste vi uspeli da izadete iz autobusa i ako jeste, opišite nam kako se to dogodilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa uspio sam izaći, jer sam bio malte ne ostao među zadnjima i u zadnji čas sam primjetio kolegicu jednu srpske nacionalnosti koja je bila rukovoditelj bolničke apoteke. Njoj sam krvreno kroz prozor i ona me je vidila i onda je ona išla kod gospodina Šljivančanina i izbavila je mene, brata i nećaka. Iza mene, koliko se sjećem, ostali su Vlaho Miroslav, Vlaho Mato, Adžaga Jozo, Zeljko Jozo... Zeljko Jozo, onda jedan kojemu ime ne znam. Znam samo da je radio na "Jugopetrolu" kojega su isto maltretirali, jer su rekli da je ubio poznatog vukovarskog Srbina pod nadimkom Jovo Rakijica. Na izlasku iz autobusa, plačući su mi... zapomagajući su me molili Adžaga Jozo i Zeljko Jozo da odem kod šefovice kuhinje, Sila Anice, da je zamolim da ode kod gospodina Šljivančanina i da moli za njih da ih pusti, jer nisu imali oružje, nego su kuhalili u kuhinji bolnice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da sudijama kažete kako se zvala žena koja je vama pomogla da izadete iz autobusa? A rekli ste da je ona otišla da razgovara o tome sa gospodinom Šljivančaninom.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Zvala se magistar Gordana Bosnić. Ona je bila za vrijeme rata jedan dio, pred kraj, bila je šef bolničke apoteke, odnosno ljekarne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako ste vi znali da je ona morala da dobije saglasnost od majora Šljivančanina kako biste vi mogli da izadete iz autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Zato kad sam joj ja krvcao na prozor, onda mi je objasnila da će ići kod majora Šljivančanina da ga zamoli da nas pusti. Tako sam znao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dobro. Kada ste vi pušteni, da li ste otkrili da li je gospodin Šljivančanin imao nekog učešća u tome? Znači da se desilo ono što je ona rekla da će da se desi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oprostite, bi li ponovili pitanje? Nisam vas potpuno shvatio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ona vam je rekla, gospoda Bosnić vam je rekla da će ona zatražiti odobrenje od gospodina Šljivančanina kako biste vi mogli da izadete iz tog autobusa. Da li vi na osnovu toga verujete da je on u to bio umešan ili ste kasnije, pošto

ste izašli iz autobusa došli do informacije u vezi sa time da li je on u tome učestvovao ili nije?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Došao sam odmah do informacije, jer smo svi znali da je on glavni bio tamo i on je određivao ko može izaći iz bolnice... iz kruga bolnice iz tog autobusa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kako bismo ovo u potpunosti razjasnili, recite nam, kako ste vi znali da je on glavna osoba od koje može da se dobije takvo odobrenje?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa znao sam, jer kad smo mi doveženi ovim autobusom pred bolnicu on je bio tamo i on je jedan dio... i kad su ovi prvi koji su izlazili, on je bio prisutan.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, vi kažete da je on bio tu kada ste vi otišli iz vukovarske bolnice i da ste ga ponovo videli kada ste se vratili u bolnicu posle kasarne JNA. Da li to kažete?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Prigovor.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Svedok je sada dao odgovor da je video Šljivančanina kada su se vratili u bolnicu. A onda je tužilac, postavljajući sledeće pitanje svedoku sugerisao da je on bio prisutan i kada su oni napuštali vukovarsku bolnicu. A o tome svedok uopšte nije govorio po svom svedočenju u prvom delu jučerašnjeg dana.

SVEDOK P-012: Ja prepostavljam da gospodin tužioc mislio kad smo odlazili konvojem. Kad smo napuštali bolnicu, onda je bio prisutan major Šljivančanin. Pa prepostavljam da je to mislio gospodin tužioc.

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith, prigovor gospodine Lukića je valjano utemeljen zato što u onome šta smo do sada čuli od svedoka, nema nikakvih naznaka o tome. Dakle, molim vas da budete pažljiviji i hvala vam.

TUŽILAC SMITH: Uz dužno poštovanje časni Sude, ali pogledajmo odgovor svedoka na strani broj 16, u redu 15: "Kada smo bili dovedeni ispred bolnice autobusima, on je bio tamo i bio je prisutan kada su prvih nekolicina ljudi izašli iz autobusa". Kraj citata. To je ono na čemu sam ja utemeljio svoje pitanje.

SUDIJA PARKER: Da. Ali taj odgovor na koji ste se vi sada pozvali tiče se samo povratka jednog autobusa u bolnicu.

TUŽILAC SMITH: Da, tačno je časni Sude. Ali čini mi se ...

SUDIJA PARKER: Vi ste malopre spominjali odlazak iz bolnice i to je ono šta me brine.

TUŽILAC SMITH: Dobro. Ja prihvatom vašu odluku časni Sude, ali čini mi se da već postoji dovoljno informacija koje su uvod za ovo pitanje koje sam postavio.

SUDIJA PARKER: Ni ja, ni gospodin Lukić, ne mislimo da je svedok izneo informacije koje mogu da posluže kao uvod na to pitanje. Mi mislimo da ste vi taj koji je te informacije izneo, a svedok ih je samo potvrdio. Hvala vam, gospodine Smith. Nastavite.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste izašli iz autobusa šta ste uradili?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Kada sam izašao iz autobusa, otisao sam ravno kod tadašnje šefovice kuhinje, vojne, je l', za vrijeme rata to je bila vojna bolnica i kuhinja, je l'. Otišao sam da joj kažem da su me zamolili Adžaga Jozo i Zeljko Jozo da ode kod gospodina Šljivančanina i zamoli ga da ih pusti, jer oni nisu imali oružje i da kaže da su radili samo svoj posao kuhinjski.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste se vi njemu obratili, da li ste otišli do gospodina Šljivančanina ili niste? Šta ste uradili?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam ja otisao kod gospodina Šljivančanina, nego sam uputio Anicu Silu koja je bila šefovica bolničke kuhinje. Nju sam zamolio, jer su me kolege koje su ostale u autobusu plačući zamolili da odem da nju zamolim da ona ode kod gospodina Šljivančanina.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I da li ste je videli? Šta je ona radila?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja nisam video što je radila. Vidio sam kad je krenula. Odmah je krenula prema gospodinu Šljivančaninu da ga potraži u krugu bolnice, ali ja nisam bio prisutan. Ona je otišla kod gospodina Šljivančanina, objasnila mu cijelu stvar. Gospodin Šljivančanin je rekao: "Sačekajte, sad ćemo to srediti začas". Međutim, jedan iz paravojske pozvao ga je na stranu i nešto mu je šaptao. Nakon toga je rekao Anici Sila: "Vidite, ako nisu krivi, biće pušteni, ako su krivi, ostaće". I tako je i bilo, nažalost, oni su završili na Ovčari.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ko vam je rekao da je gospodin Šljivančanin to izjavio?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Rekla mi je šefovica kuhinje, Anica Sila.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam koliko je otprilike ljudi ostalo u autobusu pošto ste vi izašli iz njega?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nakon što sam ja izišao ostalo je oko sedam osoba.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi videli da je autobus otišao ili je on još uvek stajao tu kada ste vi otišli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: On je još uvjek stajao tu, ali koliko je stajao, ja ne znam. Uglavnom Sila Anica... Dok je Sila Anica išla još kod gospodina Šljivančanina, autobus je stajao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi tog dana napustili vukovarsku bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Tog dana... Gdje mislite da li sam otišao? To je relevantno, jer otišao sam... Jedno vrijeme sam odveden u vojarnu, a poslje kada sam se vratio i kad sam pušten, onda sam otišao konvojem. Pa sad ne znam na čega se odnosi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto ste bili pušteni, posle koliko vremena ste se priključili tom konvoju?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa, pet minuta, 10 maksimalno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kažete da je tu bio nekakav konvoj. Opišite nam ga? Kakva su vozila bila u njemu i koliko otprilike ljudi je bilo u njemu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne bih mogao reći točno koliko je bilo vozila. Meni se činilo čak desetak autobrašta, ali možda je bilo i manje, a možda je bilo i više. To su mahom bili utovareni medicinski radnici, lječnici, medicinske sestre i tehničke prateće službe. Osim toga, bili su u vojnim sanitetskim vozilima ukrcani teški ranjenici iz bolnice u Vukovaru.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I otprilike koliko je tih vozila bilo u tom konvoju, tih sanitetskih vozila?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa tih sanitetskih vozila bilo je najmanje desetak, desetak, jer je bilo puno teških ranjenika.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam je rečeno gde ćete odatle da idete i gde ste stvarno otišli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa rečeno nam je da ćemo ići u Hrvatsku, međutim nisu nas vozili prema Nuštru, prema izlasku u Hrvatsku, nego su nas vozili prema Srbiji, jer su nam stalno govorili kako pregovaraju sa Tuđmanom, a da nas Tuđman neće.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kojim ste putem išli? Da li ste se negde zaustavili? Pored kojih ste mesta prošli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Išli smo... Prvo smo stali nakon odlaska iz bolnice... stali smo pred "Velepromet". Meni ni dan-danas nije jasno radi čega. Tu smo vidili naša dva djelatnika. Jednog bivšeg koji je otisao u šestom mjesecu za vrijeme rata. To je bio doktor Marić, ortoped, koji je... znamo da je bio u Negoslavcima. A drugi je bio Arsenić. Ne mogu se momentalno sjetiti imena... Željko Arsenić... Željko, koji je do zadnjeg časa, čak je istovarao ranjenike i onda je brzo sjeo u auto i otisao pred "Velepromet" da nas dočeka u vojnoj uniformi. Željko Arsenić je inače bio anestetski tehničar u bolnici tokom cijelog rata.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: O kakvoj se to vojnoj uniformi radilo? Da li ste vi na osnovu unuforme mogli da zaključite kojoj je on vojnoj formaciji pripadao?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja ne mogu točno potvrditi da li je bila paravojna, da li je imao kompletno ili nije. Jedino je doktor Marić bio komplet u vojnoj unifromi. Ali Arsenić Željko je bio obučen u vojnu uniformu, ali da li je kompletno... Ipak je to 15 godina prošlo i zaista se ne više ne mogu sjetiti da li je potpuno bio u vojnoj uniformi, ali mislim da jeste.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste stali kod "Veleprometa" da li ste se vi parkirali ispred ili ste ušli u taj krug?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Parkirali smo se ispred ulaza glavnog u "Velepromet". Nismo ušli.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I recite nam otprilike koliko ste vremena tu ostali parkirani ispred ulaza u "Velepromet"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dvadesetak minuta, dvadesetak minuta.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A posle toga ako se ne varam, vi ste proveli noć u Sremskoj Mitrovici, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, jeste. Došli smo u Sremsku Mitrovicu i u Sremskoj Mitrovici su nas sa ljeve strane kako smo bili parkirani autobusi, vidili smo jednu ogromnu halu gdje su bili naši Vukovarci, i muški i ženske, zatočeni. A sa ljeve strane je bio vojni objekat gdje smo izašli i gdje su nas vrlo dobro primili. Dali su nam tople čajeve, hranu i svakom po deku. Tako da kada smo jeli, mi smo se vratili u autobuse i dok nismo ujutro krenuli, niko se nije maknuo iz autobusa, jer su nam preporučili iz međunarodne zajednice, koji su nas pratili, da nije poželjno da izlazimo van.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da se radilo o vojnem objektu koji je pripadao kojoj vojnoj formaciji?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A sledećeg dana vi ste nastavili put, je li tako? Ako jeste, gde ste otišli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Narednog dana... Naredno jutro išli smo preko Bosne u Hrvatsku.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Gospodine, sada ču da vam postavim još nekoliko pitanja o nekolim osobama za koje vi možda mislite da su nestale iz tih autobusa u kojima ste vi bili 20. novembra 1991. godine. Da li shvataate o čemu želim da razgovaramo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da. Shvaćam. To su Zero, koji je bio u mom autobusu, Zero Mihovil ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Izvinite, ja bih vas prekinuo na trenutak. Bilo bi dobro da to radimo korak po korak, a ja vas molim da slušate pitanja.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, ja bih sada zamolio da se pređe na poluprivate sednicu. Naime, svedok poznaje nekoliko ljudi i ja mislim da bi to moglo da dovede do otkrivanja njegovog identiteta.

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu, molim vas,

TUŽILAC SMITH: Časni Sude ...

(privatna sednica)

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, sada ču da tražim poslednji dokazni predmet uvede u spis.

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

TUŽILAC SMITH: Izvinite.

SUDIJA PARKER: Da li tražite da se ovaj dokument usvoji?

TUŽILAC SMITH: Hvala, časni Sude, želeo bih da se ovaj dokument usvoji.

SUDIJA PARKER: Biće usvojen.

TUŽILAC SMITH: Molim da bude pod pečatom.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

sekretar: Časni Sude, to je dokazni predmet broj 159, pod pečatom.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada bih molio da se pokaže dokument broj 224 iz kompleta po Pravilu 65ter. To je jedna knjižica u kojoj se nalazi 11 fotografija vukovarske bolnice. Zamolio bih da se pokaže fotografija broj 00531257A. Mislim da je ovo poslednja fotografija iz kompleta i ja bih zamolio da se stavi prva koja se završava brojevima 1257A. Svedoče, da li vidite ovu fotografiju?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite molim vas sudijama šta prikazuje ova fotografija?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Prikazuje bolnicu i krug bolnice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedoče, vi ste u svom svedočenju govorili o kuhinji gde ste vi radili, odnosno o staroj zgradbi bolnice. Molim vas pokažite ovom olovkom gde se nalazi stara bolnička zgrada?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Obeležite to molim vas slovom "A"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li biste vi takođe na toj fotografiji obeležili mesto sa kojega ste konačno otišli iz vukovarske bolnice prema Hrvatskoj kada ste se vratili 20. novembra i molim vas obeležite to mesto slovom "B"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hteo bih da kažem za zapisnik da ova oznaka liči na broj 13.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ne ide. Probao sam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U redu je. Hvala. Možemo ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Probaću ovako... Ne... Sad je još gore.

TUŽILAC SMITH: Mislim da ćemo svi da shvatimo o čemu se radi. Hvala vam. Časni Sude, ja bih ovu fotografiju predložio na usvajanje.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam. Jedino... Nemam prigovor na ovako nešto. Jedino što mi nije jasno ova oznaka "A". Da li se ona odnosi na onu zgradu koja je tamo u dubini u prizemlju ili se odnosi na neku zgradu koja se ne vidi na snimku?

SVEDOK P-012: Odnosi se na zgradu koja se ne vidi na snimku i koja je dalje. To je 55 metara od glavne zgrade.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala na pojašnjenu. Mislim da ćemo... Onda bolje da moj uvažni kolega nađe neku sliku gde se ta zgrada vidi. Više će nam koristiti nego ovako.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Usvaja se kao dokazni predmet broj 160, časni Sude.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Doći ćemo i na tu fotografiju. Sada bih pogledao fotografiju 00531258. Svedoče, molim vas da na ovoj fotografiji ispred vas označite mesto odakle su otišli autobusi prema Hrvatskoj i obeležite slovom "A"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: *(svetok označava)* Ne može, ne može ...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ova oznaka koju ste uneli da li označava mesto sa koga su krenuli autobusi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, to je bilo skroz... samo što je duže išlo tamo prema ljevo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako se zvala ta ulica iz koje su krenuli autobusi, dakle gde su bili parkirani ti autobusi koji su išli prema Hrvatskoj?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ive Lole Ribara.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas, da li biste slovom "B" obeležili ulaz za Hitnu službu u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: *(svetok označava)*

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. A slovom "C" mesto sa kog su vas tim autobusima odveli u kasarnu JNA ?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: *(svetok označava)*

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. A da li biste, molim vas, povukli jednu crtu koja će nam predstaviti gde je onaj podzemini hodnik koji ste spominjali u svom svedočenju, a koji je spajao staru i novu zgradu bolnice, otprilike?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I to, molim vas, obeležite slovom "D".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, ja bih zatražio da se ova fotografija unese u spis.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 161.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A sada imamo fotografiju koja će da se svidi gospodinu Vasiću. Molim fotografiju broj 00531259? Časni Sude, mislim da će ovaj proces učitavanja da traje jedno pet minuta i dok prođemo kroz ove fotografije i onda ću da budem gotov sa svedokom. Hvala. Svedoče, sada bi fotografija trebalo da bude pred vama. Molim vas slovom "A" obeležite novu zgradu bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A slovom "B" molim vas obeležite staru zgradu gde se nalazila kuhinja?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A slovom "C" obeležite izlaz na koji ste izašli kada ste otisli iz bolnice prvi put, dakle, na kraju onog podzemnog hodnika?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas obeležite izlaz slovom "C", početak te linije?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li biste sa "x" mogli da obeležite mesto gde su bili vojnici JNA koji su se postrojili i koji su vas pretresali i ostale ljude dok ste izlazili iz bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH: Hvala. Sada bih zamolio dokument 00531260. Ustvari, ja bih ovu fotografiju predložio za usvajanje.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to je dokazni predmet broj 162.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Svedoče, molim vas da na ovoj fotografiji ponovo nacrtate liniju od izlaza na koji ste izašli iz glavne zgrade bolnice prema autobusima kada ste prvi put pošli u kasarnu JNA?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I obeležite strelicu na kraju te crte kako biste pokazali pravac kretanja, molim vas?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I opet vas molim da sa "x" obeležite mesta gde su bili vojnici JNA kad su vas pretresali prilikom odlaska?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH: Hvala. Časni Sude, ja bih ovaj dokument predložio za usvajanje u spis.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, ovo je dokazni predmet broj 163.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Čini mi se da na pređašnjem snimku koji je prethodio ovom je svedok označio ove vojnike u jednom redu, a vidim da su... Ne. Onda sam ja pogrešio.

SVEDOK P-012: Označio sam ih u dva reda.

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH: Hvala časni Sude. Još samo nekoliko fotografija ...

SUDIJA PARKER: Nestaje nam trake za snimanje.

TUŽILAC SMITH: Ali doslovno se radi o dva ili tri minuta, časni Sude. Ali ja sam u vašim rukama.

SUDIJA PARKER: Dobro. Možemo onda dva, tri minuta.

TUŽILAC SMITH: Molim vas dokazni predmet 00531262.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedoče, da li možete sudijama da kažete šta se vidi na ovoj fotografiji?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ovdje se vidi taj pothodnik koji povezuje novu i staru zgradu. Ovo je ulaz od stare zgrade, a prije toga je... ispred toga je kuhinja bila, priručna ta.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da to obeležite slovom "A"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, nudim ovaj dokument na usvajanje.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 164, časni Sude.

TUŽILAC SMITH: Molim vas da sada prikažete fotografiju broj 00531263... Izvinjavam se. Usportiću. Časni Sude, čini mi se da je moja procena vremena koje će mi biti potrebno bila suviše optimistična, s obzirom da je potrebno dosta vremena da se ovo prikaže na ekranu, pa bi možda bilo ...

SUDIJA PARKER: Da. U redu je. Evo je sad tu. Gospodine Smith, izvolite.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine, da li možete da kažete Pretresnom veću šta se vidi na ovoj fotografiji?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Na ovoj fotografiji se vidi izlaz prema novoj zgradi. Izlaz prema novoj zgradi, novoj bolnici, zgradi bolnice. I tu ljevo sa strane se vidi ulaz u atomsko sklonište u kome su bile dve male prostorije, koje su bile pravo atomsko sklonište.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Molim vas da ulaz u atomsko sklonište obeležite slovom "A".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Takođe vas molim da obeležite strelicom taj ulaz.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim vas, je l' ulaz u atomsko sklonište ili izlaz u novu zgradu?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ulaz u atomsko sklonište, molim vas.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Zamoliću vas da slovom "B" obeležite izlaz iz glavne zgrade.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH: Molim vas časni Sude da se ovaj dokument uvrsti u spis.

SUDIJA PARKER: Uvrštava se.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 165, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Napravićemo sada prvu pauzu i nastavićemo sa radom u 16.15.

(*pauza*)

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith, izvolite.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine, molim vas da pogledate fotografiju koja je na ekranu. Ona ima broj 00531264. Gospodine, na ovoj fotografiji vide se tri ulaza, troja vrata. Da li prepoznajete to mesto i gde vode svaka od tih vrata?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Prepoznam. Sada ću pokazati sa flomasterom. Ovo je Krizni štab. Tu je bila Vesna Bosanac. Ovo je gipsaona. Tu je gospodin Šljivančanin održavao govor medicinskom osoblju. Ovdje je taj hitni ulaz i izlaz, a ovdje su u produžetku dve kirurške ambulante.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zamoliću vas da slovom "A" obeležite ulaz u prostoriju Kriznog štaba.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. A sada gipsaonu obeležite sa slovom "B".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da sada taj ulaz za Hitnu pomoć obeležite sa slovom "C".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A sada bih vas zamolio da to proširenje gde se nalaze dve hirurške ambulante označite slovom "D".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (*svedok označava*)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedooče, da li je hitni izlaz isto što i hitni ulaz za bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste. Hitni ulaz i hitni izlaz je na istom mjestu. Oprostite, nisam vas razumjeo. Nisam siguran da sam dobro odgovorio. Molim vas hoćete li ponoviti pitanje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Vi ste hitni izlaz obeležili slovom "C". A ja vas pitam da li je to isto mesto kao i ulaz. Znači mesto kroz koje ulaze kola Hitne pomoći sa pacijentima koji treba hitno da se prime?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ne mogu tu ulaziti. Ne ulaze kola Hitne pomoći, već staju pred ta vrata. Vidite što sam pokazao, još ima u produžetku jedan hodnik. U hodniku su, vidićemo na prethodnim fotografijama, u hodniku su klupe, odnosno ne klupe, nosila na točkovima za prijem pacijenata. A iza su parkirana sanitetska vozila. Ovdje u produžetku je hodnik, pa je onda tek izlaz iz Hitne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da to obeležite slovom "E"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH: Hvala vam. Časni Sude, molim da se ovaj dokument usvoji.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 166.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim da se sada dokument 00531265 prikaže. Svedoče, da li prepoznajete ono šta se vidi na ovoj fotografiji?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Prepoznajem. To je baš ono što sam maloprije rekao. To je produžetak... To je ovaj hodnik. Tu su nosila na točkovima i tu se, vidite, izvana još i pred vratima stoje nosila, jer je ulaz hitni prekriven. A evo, ovo je glavni ulaz, tako da se tu prihvaćaju teški pacijenti, traumatizirani, stavljaju na nosila i voze u kiruršku ambulantu ili slično.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da ulaz kroz koji su pacijenti ulazili obeležite slovom "A".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svedok označava)

TUŽILAC SMITH: Hvala. Molim da se ovaj dokument usvoji, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 167.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim da se sada prikaže sledeća fotografija, a to je fotografija koja nosi broj 00531266. Svedoče, da li prepoznajete ono što se nalazi na ovoj fotografiji?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Naravno. Ovo je hitni ulaz. Tu su, kako sam i rekao, sanitetska vozila koja su dovozila teške pacijente i ovuda se ulazilo u kirurške ambulante. A ovdje... A tuda smo upravo i mi izlazili kad smo išli za vojarnu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da na ovoj fotografiji obeležite slovom "A" vrata koja su bila ulaz u Hitnu pomoć i njen izlaz.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svetok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. A sada bih vas zamolio da ucrtate jednu strelicu kojom ćete da označite pravac kojim ste krenuli kada ste se uputili u kasarnu JNA 20. novembra.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svetok označava)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zamoliću vas da ponovo sa "x" otprilike obeležite mesta na kojima su stajali vojnici JNA koji su vas i vaše kolege pretresali dok ste izlazili iz zgrade.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svetok označava)

TUŽILAC SMITH: Hvala vam. Časni Sude, molim da se ova fotografija usvoji.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 168, časni Sude.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zamolio bih da se sada pokaže i poslednja fotografija 00531267. Svedoče, da li prepoznajete ono što se nalazi na ovoj fotografiji?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Prepoznajem. To je izlaz sa... Nije glavni ulaz, već sporedni ulaz u bolnicu iz ulice Šapudl, odnosno Gundulićeve.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zamoliću vas da ucrtate jednu strelicu kojom ćete da obeležite put kojim se ide sa ulice ka tom hitnom ulazu ili izlazu, kako vi to nazivate?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: (svetok označava)

TUŽILAC SMITH: Hvala vam. Molim da se ova fotografija usvoji, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

Sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 169.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, takođe bih zamolio da se usvoji celokupan album u kom se nalazi 11 fotografija bez nekakvih oznaka, koje je svedok pogledao, a koje su snimljene 1997. godine po uputstvima istražitelja u ovom Predmetu.

SUDIJA PARKER: Da li vi to nudite na usvajanje u obliku albuma ili u elekturnskom obliku?

TUŽILAC SMITH: U elektronskom obliku časni Sude.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 170, časni Sude.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedoče, imam još svega nekoliko pitanja. Da li poznajete osbu po imenu Zvonko Vrlica ili ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Varenica. Zvonko Varenica. Poznajem. To je naš vodoinstalater.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste vi njega poslednji put videli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Poslednji put sam ga video... jer je on bio sa mnom u autobusu, u vojarni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U autobusu kada... Izvinjavam se, preformulisaću pitanje. Kada ste otišli iz kasarne da li je on bio sa vama u autobusu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Kada smo otišli iz kasarne on je ostao u onim autobusima iz kojih smo mi prozvani... iz kojeg smo mi prozvani.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam koliko je Zvonko otprilike bio star 1991. godine?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa od 30 do 35 godina. Ne znam točno. Imao je dvoje djece osmoškolaca.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi od tada čuli da je on živ?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam. Nažalost, bio sam mu na sahrani, jer je identificiran na Ovčari.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, ime ove osobe pomenuto je u aneksu uz optužnicu. Ovim sam završio svoje ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Smith. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude. Imajući u vidu uputstva koja ste nam dali na početku i želju Odbrane da izade u susret svedoku, jer smo od strane mog uvažnog kolege iz Tužilaštva obavešteni da svedok ima obaveza, ali smo takođe obavešteni da će ovo današnje pitanje... ispitivanje glavno, trajati 45 minuta, a trajalo je sat i 45 minuta. Ja se nadam... Odbrana će dati sve od sebe, ali ne mogu da obećam da ćemo ispuniti ono šta smo imali nameru da ispunimo pre nego što je moj uvažni kolega završio. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Zahvaljujem vam se na tome gospodine Vasiću. Ako se pažnja usredstvi na one delove iskaza svedoka koji su zaista značajni, a jasno je o kojim se delovima radi, mislim da ćete to i uspeti.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan. Želeo bih prvo da vam se predstavim. Ja sam advokat Miroslav Vasić, branilac gospodine Mrkšića. Zamolio bih vas s obzirom da mi govorimo jezik koji obojica razumemo da nakon mog pitanja napravite malu pauzu da bi prevodioci mogli da prevedu ostalim učesnicima u postupku. A drugo, da se preko mog mikrofona koji je uključen, ne bi čuo vaš glas, s obzirom da je vaš glas zaštićen. Gospodine, vi ste 16. jula 1995. godine dali izjavu predstavnicima Tužilaštva i ova izjava vam je pročitana na vašem maternjem jeziku i vi ste je potpisali, zar ne?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesam. Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovo šta ste ispričali u ovoj izjavi bilo je po vašem najboljem tadašnjem sečanju, a to je bilo nešto manje od četiri godine od događaja o kojima ste svedočili, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste takođe jednom prilikom svedočili i pred Tribunalom u jednom ranijem predmetu i to je bilo 1998. godine, u februaru. Da li je tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I tada ste iskaze časnom Sudu dali po svom najboljem uverenju i sečanju?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste takođe učestvovali i u postupku koji su hrvatske vlasti vodile u pogledu prikupljanja činjenica o nestalim licima. I tu ste davali neke sugestije. Da li je to tačno?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam... Hoćete li ponoviti pitanje? Nisam razumio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ponoviću pitanje samo da... Vi ste po dolasku u Hrvatsku, hrvatskim vlastima davali podatke o nestalim licima iz Vukovara i učestvovali u postupku utvrđivanja tog spiska nestalih lica. Da li je to tačno?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To je tačno, jer ja sam prikupljao te podatke, jer sam imao radnu obavezu, radio sam u Hrvatskom crvenom križu gdje su se prikupljali ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nemojte... Nemojte mnogo podataka da date zbog vaše ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Identifikacije ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zbog mera koje ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da. Točno. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste, pored ovoga, razgovarali i sa predstavnicima međunarodne organizacije koja se bavi zaštitom ljudskih prava i da li ste njima dali neku izjavu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nikad nisam razgovarao, niti sam dao bilo kakvu izjavu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Ustanova u kojoj ste radili u Vukovaru je bila mešovitog etničkog sastava, zar ne?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste se i na radnom mestu i u naselju gde ste živeli, družili sa pripadnicima svih naroda koji su živeli u Vukovaru?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su vam u decembru 1990. godine ili u januaru 1991. godine vaši prijatelji srpske nacionalnosti rekli da se osećaju ugroženim i obespravljenim kada je u decembru mesecu donet novi Ustav Hrvatske kojim je srpski narod proglašen za nacionalnu manjinu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Moji prijatelji nisu mi rekli da su... da se osjećaju oštećenima i... Nisam to čuo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li... Na transkriptu samo ispravka, 43 red... 43 strana, red broj 6, decembar 1991. godine, a ne decembar 1992. godine... 1990. godine, izvinjavam se, a ne decembar 1992. godine. Da li nam možete reći da li je u proleće 1991. godine u Vukovaru došlo organizacije nenaoružanih odreda dobrovoljaca, pripadnika Hrvatske demokratske zajednice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne mogu reći, jer se nikada nisam bavio politikom, a to mislim da je i neumjesno pitanje, jer to je čisto političko pitanje. I to nema veze sa ovim predmetom ove rasprave.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam pitao samo da li znate tu činjenicu ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nisam mislio da vam postavljam politička pitanja. Nemojte samo da ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ovaj, ne znam. Nisam se bavio politikom, niti sam išao na izbore... Kad su bili izbori, ja nisam išao, jer ja inače politiku jednostavno ne podnosim i nisam glasao ni za Tuđmana, ni za bilo koga, jer nisam ni išao glasati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da dođemo do 2. maja 1991. godine. To je dan koji vi nikada nećete zaboraviti, zar ne?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To je dan koji ja neću nikada zaboraviti, jer sam ja sjedio u mojoj kancelariji i primio poziv da sva raspoloživa sanitetska vozila i još druga slobodna vozila krenu prema Borovu Selu, jer se dogodio masakr. I ja sam htio ići isto, ali su mi moje kolege vozači rekli ako treba da ja sačekam na vratarnici da im pomgnem, da ima dosta vozila, jer su ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Ja bih samo zamolio, s obzirom da bi trebalo ovo ispitivanje nekako da završimo, da bi vi stigli gde treba da stignete, molim vas odgovarajte što kraće na moja pitanja, gde to može normalno ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovaj, da bi što pre prošli kroz ovo šta ja moram da vas pitam. Toga dana ste vi doživeli šok zbog kojeg ste se, je li tako, lečili i čak oslabili 20 kilograma?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šok su izazvali... Šok je izazvalo to što ste bili prisutni kada su doveženi građani srpske nacionalnosti iz Borova Sela koji su bili pogodeni "doom-doom" mećima, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste se ponovo vratili na svoje radno mesto, koji mesec samo, ne morate tačan datum?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: U osmom mjesecu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tada se situacija u bolnici već izmenila. Da li su tada već bile na snazi mere Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske o formiranju Kriznog štaba i priprami bolnice za prihvat ranjenika?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu. Jeste, jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se i etnički sastav tada u bolnici promenio? Da li su neki lekari i medicinske sestre srpske nacionalnosti napustile bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu. I djelatnici drugih... tehničke službe, kuharice, neki vozači, sestre medicinske, lječnici i tako... napustili su.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je u to vreme zamjenjen i direktor bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: U to vrijeme nije zamjenjen direktor bolnice. Direktor bolnice zamjenjen je nešto prije osmog mjeseca. Dosta prije. To je bilo valjda šesti mjesec, sedmi... tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tada je na čelu Kriznog štaba bolnice bila doktorka Vesna Bosanac, zar ne? I ona je bila na čelu ovog Štaba do novembra... zapravo do 20. novembra 1991. godine.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste tada dobijali zadatke od Kriznog štaba, odnosno od gospode Bosanac, zar ne?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobijao sam od Vesne Bosanac. Ona je bila moj direktor i naredbodavac, odnosno, svima je ona naređivala šta će ko raditi i određivala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste nam rekli da ste imali radnu obavezu. Prepostavljam da je radnu obavezu određivao Krizni štab, jer je radna obaveza mera koja se uspostavlja u stanju koje nije redovno, zar ne?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa nemojte me baš hvatati za riječ. Možda radna obaveza nije adekvatna tome. Ja sam dobio nalog od Vesne Bosanac da rukovodim sa tih tridesetak ljudi. Da li je to bila radna obaveza... Ustvari, svi smo imali obavezu da radimo. Niko nije mogao biti u bolnici da nešto ne radi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je poznato da je Krizni štab koji smo pomenuli, bolnice u Vukovaru, to jest, Medicinskog centra u Vukovaru, izdao naredbu u junu ili julu 1991. godine o stavljanju u funkciju atomskog skloništa bolnice i o skladištenju veće količine lekova i medicinskog materijala?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Poznato mi je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, o ono vreme, vi ste rekli da ste rukovodili grupom, da li ste taj posao dobili čim ste došli u avgustu ili ste se još uvek u avgustu bavili onim svojim prvim poslom kojim ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam se prvim poslom bavio, jer već u avgustu se nije moglo vršiti nabava, jer je već počelo granatiranje i tako da sam ja preuzeo druge funkcije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da su avionski i artiljerijski napadi na Vukovar počeli 25. avgusta 1991. godine, što smo čuli i ovde od više svedoka, kakav je vaš stav o tome da li sam ja u pravu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja vjerujem da jeste, jer puno je vremena prošlo da bih ja sad znao točan datum, ali otprilike tako nekako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste posle ovog datuma otišli u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Otišao sam u bolnicu. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li nam možete reći ako vam je poznato kako je bila organizovana odbrana Mitnice do ovoga datuma? Da li vam je to poznato?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa to mi nije poznato. Ja sam vam već prije rekao da ja se nisam bavio tim, niti sam uopće vodio računa, jer sam ja radio u bolnici. Samo što sam svaki dan dolazio iz bolnice kući dok se moglo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam o ovoj grupi koju ste vi predvodili da su to bili zapravo muškarci?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Isključivo muškarci.

ADVOKAT VASIĆ: Možda bi mogli da pređemo na privatnu sednicu s obzirom da bih pitao o ovoj grupi. Ne znam kada će svedok u svom odgovoru da izađe iz ...

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Sad smo opet na otvorenoj sednici. Recite mi, u vreme borbenih dejstava u Vukovaru, da li je postojala služba koja je ranjene i povređene iz grada dovozila u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa postojala je naša Hitna pomoć koja je dovozila ranjenike ako je neko javio da je neko stradao. Ali isto tako su sa punktova gdje su bili naši hrvatski branitelji, ako je neko bio ranjen ili teško povređen, isto su ga oni dovozili sa vozilima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li su oni imali i radio vezu sa dežurnim lekarom u bolnici ili sa šefom ekipe Hitne pomoći koji bi mogli da jave ako je neko ranjen da se ode po njega?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: E to vam ne bih znao reći. Zaista ne znam da li su imali. Mislim da nisu, da nisu... da su oni sami samoinicijativno, jer su često puta znali kad su dovezli pacijenta sa punkta, ovaj, da su od nas tražili... Ja sam, recimo, dao osobno svoje vozilo, jer nisu imali, jer su uništeni tokom vožnje. Tako su vjerovatno i od drugih tražili i oni su osobno dovozili ranjenike sa punktova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je u septembru 1991. godine bolnica dobijala redovnu popunu medicinskog materijala iz drugih delova Hrvatske, što kopnenim putem, što helikopterom koji se spuštao na stadion u blizini bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, poznato mi je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je u oktobru mesecu organizovano dva konvoja "Lekara bez granica" (Medecins Sans Frontieres) i to... Prvo mi recite da li vam je to poznato?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste. Poznato mi je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je konvoj koji je išao 13. oktobra, nije stigao dalje od kasarne jer nije moglo da se uspostavi sa Komandom odbrane Vukovara dogovor da se otvore linije odbrane, tako da je taj konvoj zapravo neuspšeno završio?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To mi nije poznato da je ijedan konvoj... Koliko ja znam, nije nijedan neuspšeno završio. Svi su otišli iz Vukovara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije se niko vratio, koliko ja znam. Možda sam u krivu, ali koliko su moje spoznaje, to je tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali da li vam je poznat onaj konvoj u kome je iz bolnice otišao jedan veći broj ranjenika, koji je išao 17. oktobra 1991. godine?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa poznati su mi svi konvoji, koliko ja znam, jer svi smo mi znali šta se događa u bolnici. Ja sam pogotovo i kad sam radio i sa ovih 30 ljudi i kad sam prešao na drugo radno mjesto, tjesno sam surađivao sa Kriznim štabom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi, s obzirom da ste surađivali sa Kriznim štabom, da li znate da li je Krizni štab bolnice dobijao zapravo instrukcije i naredbe od Kriznog štaba odbrane Vukovara?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja mislim da su surađivali, da je postojala suradnja. Nisam nikad zatekao da razgovaraju, ali koliko sam shvatio iz više puta kako sam dolazio, mislim da je postojala suradnja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li znate da ovaj drugi konvoj 17. oktobra koji je došao u vukovarsku bolnicu, došao uz pratnju pripadnika Zbora narodne garde koji su proveli konvoj do vukovarske bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam to znao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato ko je određivao lica koja su ovim konvojem, kao bolesnici, napustili Vukovar i otišli na teritoriju Hrvatske? Da li znate ko je iz bolnice to određivao?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa određivala je, pretpostavljam, da je određivala glavna sestra, Kolesar Binazija i da je određivala Vesna Bosanac i doktor Njavro, kao kirurg i doktor Matoš, urolog, ali je radi kirurške stvari za vreme rata i doktor Aleksijević.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Doktor Matoš je bio i član Kriznog štaba odbrane grada Vukovara, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: E to ne znam. Ne bih znao reći. Ja znam da je bio Kriznog štaba bolnice, a da li je bio Vukovara, zaista to ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je tim konvojem ranjeni vojnik Živković Ivan prevežen? Da li to znate?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam, ne znam čak nijednog pacijenta koji... Mislim da znam da je... Jedino kojeg sam znao, to je bio Dombaj Darko.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste nam rekli da ste viđali naoružane pripadnike Zbora narodne garde u dvorištu bolnice. A mene interesuje da li ste ih viđali u okolini bolnice, znači sa jedne strane ulice, druge i tu prema zgradi MUP-a?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa nisam ih mogao viditi, jer ja zaista nisam izlazio iz kruga bolnice. Moja se djelatnost sastojala u krugu bolnice, tako da nisam izlazio iz kruga bolnice ta tri mjeseca.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da su u bolnici lečeni neki ranjeni vojnici JNA?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, ja sam ih čak i video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite nam, oni su bili u posebnoj prostoriji i bili su čuvani, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam da su čuvani bili i da su bili u posebnoj prostoriji... bili su sa ostalim pacijentima, samo znam da su se jako bojali, jer su mislili kao, jer mi smo kao hrvatski narod prozvani od srpskog naroda da smo svi ustaše i da koljemo i tako i čak su bili iznenadeni da su bili jako ljepo tretirani i koliko ja znam, izjavili su da bi ostali, da se ne bi više ni vratili. Ali su vaši ih vratili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi dolazili u te prostorije gde su oni boravili?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesam, jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I rekli ste da niste videli nikakvo obezbeđenje na vratima te prostorije ili pored kreveta gde su ležali ovi pacijenti?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja se ne sjećam. Možda je bilo, ali ne mogu vam tvrditi, jer pazite, 15 godina je prošlo. Meni to nije bilo nešto bitno da bih ja to gledao. Mislim da nije bilo, a sad... Ne znam. Nije.... Ne znam. Nije bilo, ja nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se možete složiti sa mnom da je 17. novembra prestalo granatiranje Vukovara i same bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa mogu se složiti, mogu se složiti. Bilo je tu i tamo puškaranje se čulo, ali granatiranje mislim da nije više bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da li sam u pravu ako tvrdim da se veliki broj ljudi nakon tog 17., znači 18., 19. slio prema zgradi bolnice iz svih krajeva Vukovara zapravo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno, točno. Ja sam osobno pomislio, ono, laički, da će zgrada propasti. To su bili hodnici puni, ovaj, jer su smatrali da je najsigurnije skloniti se u bolnicu. To su bili uglavnom sve civili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su takođe i pripadnici Zbora narodne garde i MUP-a, kao i ostali građani se povlačili prema bolnici, misleći da je to za njih najsigurnije mesto?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa video sam tu i tamo. Ja ne mogu reći da nisam. Mislim da je bilo, ali ne puno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Oni su odbacivali uniformu i oružje i presvlačili se u civilna odela da bi ostali neotkriveni, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To je bio slučaj samo sa ovim, koliko ja znam... Nisu oni u bolnici odbacivali. Odbacivali su u bolnici samo mupovci koji su bili na punktovima stare zgrade, nove zgrade, ulaz u bolnicu, a druge ja ne znam. Moguće da su se skidali, ali nisam vidio i nisam imao prilike da vidim. Isto tako možda su došli izvana, što vi kažete i presvlačilise u civilnu odjeću. Ali ja nisam bio u gardi. Kada je rat počeo ja nisam napuštao bolnicu. Tako da vam ja ne mogu najbolje rjeći šta se napolju dešavalо.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. U vašoj izjavi rekli ste da su članovi MUP-a, koji su se prsvukli, uzeli neke delove vaše odeće da bi imali celu bolničku odeću, je l' tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi Tužilaštву iz 1995. godine, da li ste rekli da su pripadnici ZNG-a i MUP-a ili... Da je njima osoblje bolnice dalo bele mantile? Da li ste tako izjavili u vašoj izjavi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To ste vi već spomenuli. Mnogo je ljudi došlo i presvuklo se, ali ja ne znam. Kasnije sam saznao da su neki pripadnici Garde dobili odjeću. Svi smo mi, pa i nebolničko osoblje bili obučeni u bele mantile. To nam je bilo rečeno da uradimo. Čuo sam za poneke slučajeve, ali nisu svi to radili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su oni želeli da prikriju svoj identitet i da se maskiraju u osoblje bolnice u nadi da će tako moći sigurnije da napuste Vukovar. Da li se slažete samnom oko ovoga?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, složio bih se. To je logično po meni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li biste se vi složili ako vam kažem da je naredba da se obuku beli mantili data od strane Kriznog štaba, da budem precizniji od doktorke Vesne Bosanac?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne bih mogao da se složil ili ne složim sa vama oko ovoga zato što ja to ne znam. Moguće je, ali ja to ne znam. Ne bih mogao da potvrdim vaše pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vi znate ili ste čili za neke pripadnike Zbora narodne garde. Pitaću vas za neke pripadnike Zbora narodne garde. Da li ste čuli za Emila Čakalića?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, to ime mi je poznato. On je radio u bolnici. Posle toga je radio kao gospodarstveni inspektor u gradu. On nije bio član Garde za to sam siguran. On je bio predsednik Crvenog krsta Vukovara.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, možda bi bilo dobro da pređemo na privatnu sednicu. Pitao bih svedoka za neke osobe, pa ...

SUDIJA PARKER: Privatna sednica, molim vas.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj smo sednici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li znate Tomu Jakovljevića? On je isto bio radnik bolnice.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, veoma dobro ga znam. On je dugo radio u bolnici, mislim oko 31 godinu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta se desilo sa njim pre pada Vukovara?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Bio je ranjen i izgubio je nogu. Noga mu je odsečena. Kada je primio tretman poslat je u "Borovo-komerc". Ne znam šta se sa njim kasnije dogodilo. Ja nisam bio u kontaktu sa "Borovo-komercom".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Niste čuli da je on tamo ubijen?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam čuo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, malo je nejasno o kome je svedok govorio. U transkriptu ime nije lepo napisani... Na strani 60, prvi red. Da li bi svedok mogao da govori sporije.

SUDIJA PARKER: Da to je slučaj kada se u transkriptu pojavljuje mnogo imena. Nadamo se da će kasnije kada se transkript proveri da se isprave ove greške.

TUŽILAC SMITH: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavite gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Svedočili ste da ste 19. obavešteni o evakuaciji. Vaše ime je stavljeno na spisak od strane osobe koja je bila zadužena za vašu grupu. Da li ste vi videli tu listu koju je sastavila osoba zadužena za vašu grupu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije bilo samo moje ime, tu su bila imena svih koji su radili u kuhinji. Koliko se ja sjećam... Mislim da je Vesna Bosanac došla da nas vidi, da nam kaže da je grad pao i da ćemo moći da biramo gde ćemo da idemo. Oni koji hoće da idu u Srbiju mogu da idu u Srbiju, oni koji hoće da idu u Hrvatsku mogu da idu u Hrvatsku. Kada je lista sačinjena moje ime se našlo na onoj listi sa ljudima koji su hteli da idu u Hrvatsku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ta grupa ljudi koji ste spomenuli, ta grupa iz kuhinje, da li ste sve vreme, mislim 19. i mislim da ste rekli da ste otišli 20, da li ste sve vreme bili zajedno u kuhinji i u sobi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, najveći deo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svedočili ste da ste 20. ujutru pravili doručak. Da li su sa vama bili i ostali radnici u kuhinji i radili zajedno sa vama?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, svi mi koji smo radili u kuhinji bili smo tog jutra zajedno.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, moram sada da pitam nešto što može da otkrije identitet svedoka, pa bi bilo dobro da za ova pitanja pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Moj uvaženi kolega vas je pitao za Jozu Zeljka. Da li je ta osoba bila prisutna na Sajmištu, na barikadama u pravcu Negoslavaca pre nego što je počeo sukob? Da li znate za to?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam. Ja znam da je on bio u bolnici u vreme dok sam ja radio u kuhinji. Ja sam počeo da radim u kuhinji u oktobru. Tamo sam ga zatekao. Znam da je tada bio u bolnici, da li je bio pre toga na barikadama... ne znam i nisam ga nikada pitao. Ja sam radio svoj posao i molio Boga da granatiranje stane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Danas ste spomenuli da je u jednom autobusu koji se vratio u bolnicu u njemu bilo pedesetak dece. Recite nam šta je bilo u vezi sa tim?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Kada smo došli do barikada bili smo napadnuti. Isto tako se desilo kada smo trebali da pređemo u drugi autobus. Napala su nas dva čoveka

koji su nam rekli da smo mi ustaše i da smo ubili 50 srpske dece... to je bila laž. Posle je dokazano da je neka novinarka snimila neke lutke i za njih rekla da su to deca. Znam da su mnogo dece i žena napustili Vukovar pre toga, tako da to nije bilo moguće.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je bila novinarka?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ona je neka Italijanka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Želim da rasčistimo još jednu stvar. Sa mojim uvaženim kolegom ste pričali o paravojnicima i o vojnicima JNA i da ste mogli da ih razlikujete po tome kako su bili obučeni. Ali zar nije istina da oni nisu nosili iste uniforme?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne. Neki su imali brade i kokarde... Regularna JNA je bila uredna i obrijana... ličili su kao prava vojska.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Slažem se sa vama kada kažete da su bili čisti i uredni, ali zar neki od paravojnika nisu imali samo delove uniformi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam za pripadnike TO. Možda sam ih ja pomešao sa pravim vojnicima. Iskreno da vam kažem ja nisam nikada bio u vojsci... Ja sam mislio da su svi oni pripadali vojsci, a ne TO. Nisam mogao da ih razlikuje. Oni su bili lepo obučeni i ponašali se primereno.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam na vašim odgovorima. Časni Sude, ja sam pokušao da budem što kraći. Nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, odlično ste ovo izveli. Mislim da bismo bili pravedni prema gospodinu Boroviću da moramo sada da napravimo pauzu. Nastavićemo u 17.50

(Pretresno veče se savetuje)

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja sam Borivoje Borović, advokat, branilac Miroslava Radića. Dobar dan.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo pitanje za svedoka. Da li su vam poznate informacije da su na Mitnici postojali položaji Zengi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa poznato mi je što sam čuo naknadno, posle rata, jer prije rata, kažem vam, nisam... bio sam u bolnici i nisam pojma imao gdje ko šta radi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A to što vam je poznato posle rata, šta nam možete sada saopštiti, gde su ti položaji bili po vašim saznanjima nakon rata?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa tamo, granica šume, Dubrava. Dubrava. Mi smo je zvali Dubrava... do kraja šume, ruba šume.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći koliko prostora je obuhvatala ta pozicija koju su zauzimale Zenge, kao vojnu poziciju?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Zračnom linijom kilometar, kilometar i po.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala gospodine. A da li vam je poznato, pošto ste već spominjali nadletanje aviona i da li dopuštate mogućnost da su oni u tom delu bombardovali položaje?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne dopuštam to, jer su položaji daleko, zračnom linijom tri, četiri kilometra.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izjavili ste juče da ste mogli da raspozname vojnike Jugoslovenske narodne armije jer su bili obrijani, jer su bili uredni, sa uniformama, a za razliku od njih, teritorijalci, paravojska, po vama, bili su neuredni, neobrijani, nekompletnih uniforma, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći da li su pripadnici Zengi, koje ste viđali u bolnici, imali kompletne uniforme, da li su bili sveže izbrijani i da li su bili urednih uniformi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Bili su svježe obrijani, urednih uniformi i uredni su bili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su imali kompletne uniforme?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam saopštim da smo ovde u sudnici izvodili kao dokaz jedan snimak koji je Tužilaštvo predložilo, gde se vide predaje ljudi koji su pripadali Zengama na Mitnici i da u 90 posto slučajeva su u šarenim uniformama, šarolikim uniformama, sa farmericama i sa patikama, da mnogi imaju brade, da li bi ta konstatacija koju sam vam sada saopštio, promenila vaše mišljenje ako kažem da i Zenge nisu bile takve kako ste vi sada opisali?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne bih promjenio svoje mišljenje, jer to nisu morali biti pripadnici Zbora narodne garde. Mogli su biti isto kao što smo mi nekad zvali Civilna zaštita. Vjerovatno su bili... Nisu pripadali Zengama. To su sve bili dragovoljci koji su... To su bili dragovoljci koji su koji su branili svoj grad. Nisu svi pripadali Zboru narodne garde.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli za Filipa Karaulu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Naravno. I poznam ga jer je u blizini stanovaao kod mene. Dve ulice nas je djelilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta znate, ko je on bio za vreme ovih ratnih operacija?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja sam čuo, ali tek poslje, kad sam došao u Zagreb da je bio jedan od zapovjednika na Mitnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa upravo na ovim snimcima na koje sam vam ja vrlo korektno ukazao, vidi se Filip Karaula i upravo njegovi su pripadnici kojima je on komandovao, bili u ovakvim šarenim i šarolikim uniformama, neuredni, sa bradama, koji su se predali. Ako vam to sada, znači, ponovo saopštavam, vezujući za Filipa Karaulu, da li menjate vaše mišljenje?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Mjenjam... Ne mjenjam u potpunosti i tvrdim što sam isto... Ne znam ja, možda nije ni Karaula bio pripadnik Zbora narodne garde. To nigdje... On je bio zapovjednik na tom punktu, a da li je bio član... Recimo, bila je i moja šogorica na tom punktu gdje je bio i Karaula, a nije pripadala Zengama. Bila je civil, dobrovrijac, koja je branila svoj grad.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da je Karaula komandovao i formacijama koje nisu pripadale Zengama?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja to ne znam. Ja nisam bio tamo. Ja sam samo čuo da je bio jedan od zapovjednika, a to sam čuo u Zagrebu, kad sam u Zagreb stigao poslje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. S obzirom da ste iz Vukovara, prepostavljam da dobro poznajete grad, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći, u blizini vukovarske bolnice i to u neposrednoj blizini da li je postojala tada jedna visoka zgrada koja je dominirala u tom prostoru?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Visoka zgrada? Najvišla zgrada je bio sloliter kod stanice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je to bilo daleko od bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa oko 300 metara, 300 do 500 metara.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A u blizini bolnice da li je postojala neka visoka zgrada? Koja je bila najviša zgrada u blizini bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: U blizini bolnice je bila jedna višekatnica, preko puta bolnice u Šapudlu, ovaj sa... na sporednom ulazu u bolnicu. Bilo je malo niže od sporednog ulaza višekatnica, možda peterokatnica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su se sa vrha te zgrade mogli videti vojni položaji srpskih snaga?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisu se mogli viditi. Mogli su se viditi... Prepostavljam... Ma nisu, nije se moglo viditi. Moglo se viditi sa ovog prije što sam vam rekao udaljenog 500 metara, moglo se viditi od Dunava preko što su od takozvanog Rakića granatirali Vukovar. Ali dalje se nije moglo vidit.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Opisali ste juče potanko dolazak kapetana Saše i one grupe.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje sada vezujem za dolazak ljudi iz vojske. Da li ste videli kako su oni došli? Peške ili nekim transporterom ili da li ste to uopšte videli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja to uopće nisam vidoio. Oni su... Njih je vodio... Iz glavne zgrade je vodio Božo Riznić i dvojica nepoznatih, vodio ih je prema staroj zgradbi. Tu sam ga ja prvi put vidoio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li biste nam rekli da li vam je poznato kada je Riznićeva supruga saopštila vojnicima i da li je saopštila vojnicima JNA gde su gardisti sakrili oružje?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja to... Ona je to svom suprugu rekla, a suprug je doveo, jer i suprug... oba dvoje su bili djelatnici bolnice. A suprug kad je Vukovar pao, onda je odveo kapetana Sašu tamo gdje su skinuli se... presvukli se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li se u dvorištu bolnice nalazila jedna velika gomila peska?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa baš velika gomila nije bila. Bila je hrpa jer smo s tim pjeskom punili vreće da bi zaštitili prozore na ulazima i na skloništima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate da li je u krugu bolnice u kontejnerima pronađeno oružje?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate da je pronađeno oružje ispod tog peska?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne znam. Ali sve je moguće, jer ovo kako je i vaš kolega prethodni mene pitao, presvukli su se u civile i došli u bolnicu mnogi. Ali ja to nisam mogao znati da li je on Zenga ili ne. Ja vam kažem da sam tri mjeseca nisam mrdnuo iz bolnice.... Nisam... Tako da ne mogu znati. Prepostavljam da je sve moguće.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje kolege Vasića, opisali ste da ste u maju mesecu, to jest, petom mesecu 1991. godine se lečili 15 dana neuropsihijatrijski kada ste videli rane koje su srpski ranjenici, a doveženi u bolnicu iz Borovog Sela, pretrpeli i to na taj način što su bili ranjeni od strane hrvatske policije mećima "dum-dum", je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno. Ja sam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Prepostavljao sam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne mogu tvrditi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste nam opisali ako vam to nije sada problem, kakav je to šok bio i zbog čega? Šta ste vi to videli na srpskim ranjenicima i ako možete reći koliko ih je bilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Mogu. Šok je bio za mene, jer za vreme Drugog svetskog rata, ja sam hrvatske nacionalnosti, živio sam u Bosni, meni su četnici ubili oca, a mater je neposredno posle toga umrla i ja sam kad sam to video, shvatio da se povjest ponavlja i zato sam doživio šok kad sam video te izmasakrirane ljudе, jer su jezivo

izgledali, kao da su u priklani. Tako, jer je to, kako da vam kažem, sve... ako je tu metak, sve je razneo, razumjete i šta ja znam. To je meni bilo strašno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li biste bili ljubazni da nam kažete koliko ste takvih izmaskiranih Srba od metaka "dum-dum" videli tu u bolnici kada su ih dovezli? Koliko ih je otprilike bilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: A pa, pa bilo ih je... Ne znam točno, pet šest, što sam ja vidi. Onda sam otišao, jer nisam bio potreban. Ja sam čekao da vidim da li ću trebati pomoći, međutim nije trebala pomoći i ja sam otišao kući.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je doterao taj pesak u dvorište kojim ste punili džakove?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa naše vozilo, kamion. Boža Riznić ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Koji je vozio tada kamion.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ko je doterao vreće kojima ste punili taj pesak?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije dotjerao vreće, već smo punili pjesak u bolnici samoj. Nisu već vreće bile pune, već smo mi u bolnici sa te hrpe punili vreće i stavljali na prozore.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na koje ste spratove stavljali te vreće na prozore?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Samo na prizemlje. Gore niste mogli... ne možete na sprat staviti. Na prizemlje smo metunuli... nove bolnice. Pokrili smo laboratoriju, pokrili smo poliklinički dio, jer to je sve bio poliklinički dio, donji dio nove zgrade i kod stare zgrade smo pokrili da bi zaštitili improviziranu kuhinju, da bi zaštitili improviziranu okulistiku, otorinu i vešeraj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A do čega ako biste bili ljubazni da nam kažete?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Od granata.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kažete da niste služili vojsku?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato to da iza vreća sa peskom na prozorima može na veoma zgodan način da se puca prema nekome ko sa druge strane, recimo, puca prema bolnici?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: A pa moguće je, ali u ovom slučaju nije moguće, jer sam baš ja radio taj posao. Mi smo te vreću jednu na drugu i pokrili... prekrili smo potpuno, zamračili prozore, da nije bilo šanse da ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li vam je poznata informacija da su "dum-dum" meci i u to vreme i danas bili zabranjeni u upotrebi od strane policije?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To sam čuo. To sam čuo. Ali oko... i sami znate, iako nisam vojsku služio da puno ne znam, ali sam čuo da, recimo, da se događalo i tako da je neko ranjen dovežen. Misliš ništa, izvadiće se metak, mala rupica, a u stvari, raznešeno sve unutra. A ovako mala rupica. To su isto govorili da je "dum-dum" metak. E sad, da li je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste tada od bilo koga čuli ili kasnije, odakle hrvatskim policajcima ti "dum-dum" meci?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam. Nisam nikad čuo, niti me interesiralo, niti sam pitao ikoga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Juče ste izjavili da ste kao zaposleni doveli u bolnicu i to krajem osmog meseca 1991. godine, članove svoje familije.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da ponovite ko je tu došao od vaših članova?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Moja supruga, moje dvije kćerke, jedna je imala 22 godine, a druga 18 godina i moja šogorica, jer smo živili svi u zajedničkom kućanstvu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da li je većina lekara, lekarki, medicinskog osoblja i zaposlenih u tom periodu dovodila u bolnicu svoje članove porodica?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U vašem slučaju vidim da vas je bilo petoro.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U proseku koliko su članova familije dovodili zaposleni u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa obično su dovodili... ako je supruga, dovela je supruga, ako je suprug, doveo je suprugu ili i djecu i obratno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su mnogi dovodili i roditelje i rođake?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Nije smjelo. Doktorica Bosanac nije dozvoljavala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Naravno, ima jedan dokument koji neću predložavati, a malo i žurim zbog vremena vašeg, pa malo i preskačem sa pitanjima, ali će preko pitanja pokušati da preko vas da proverim da li su ti dokumenti tačni da bih eventualno mogao kasnije da ih predočim. U periodu u kome ste vi bili zaposleni da li je bilo tada oko 40 lekara? U ovom periodu kada se događaju vukovarska dešavanja.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Za vreme rata?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja mislim... Pa ne znam da li je bilo 40, ali vjerovatno da jeste. Vjerovatno. Najvjerojatnije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Medicinsko osoblje kome pripadaju sestre, muškog i ženskog pola i svi ostali ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ih je bilo oko 100 u to vreme u bolnici?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Instrumentarki da li je bilo osam?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Čekajte da vidim. Jedna, dve, tri, četiri, pet... pa otpriklike. Bilo je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je bilo gipsara?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Gipsara?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Koliko ja znam, bilo ih je troje... dvoje. Treća je bila srpske nacionalnosti i otišla je. Bio je Mandić Marko i Jurčević Zlatko. Koliko ja znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A Ante Arić, da li je on bio gipsar ...
SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Arić, Arić ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako znate?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Arić Ante. A ne, on je bio više medicinski tehničar. Više je radio... Šta ja znam, davao je injekcije, kao medicinska sestra. To je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je bilo zaposlenih u prehrani? Da li je to oko 10 ljudi? Da ne bih sad ja ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa tako nešto, 10 do 12.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Tehnička služba od kojih ste neke pominjali danas na pitanje uvažnog kolege ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ih je bilo oko 20?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste. Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je vozača bilo 13 u tom periodu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kakvu je ulogu i da li je ikakvu ulogu tada imao Tomislav Bosanac?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Tomislav Bosanac, ja sam njega video jednom... Tomislava Bosanca sam video jedno dva puta u bolnici i imao je ulogu da pokrpaju prozore koji su razbijeni od one takozvane "Krmače", bombe koja je raznela prozore sa jedne i sa druge strane. Na novoj zgradi je stavljaо najlone ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je takvih ljudi bilo oko desetak koji su se bavili tom vrstom poslova u to vreme?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa bio je moј brat i možda još jedan koji je to radio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo 24 spremaćice u tom periodu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Prepostavljam da jeste. Ne mogu 100 posto tvrditi, ali bilo je dosta spremčica. Svaki odjel je imao svoje spremčice koja je imala zadatak da donese doručak, ručak, večeru, pospremi posle toga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Administratora da li je tada bilo u bolnici i da li ih je bilo oko dvadesetak tada?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: U bolnici je bilo administratora koji su došli na prozivku. Svako jutro bi se javili doktorici Bosanac da li šta treba i recimo, pripremali su plaće. Ali nije to bio, ono, obračun plaća ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Nema razloga da ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Detaljišemo, pošto nemamo vremena. Juče ste pominjali neko osiguranje koje je bilo u bolnici. I da li biste nam saopštili koliko je ljudi bilo unutra, a koliko van, a radili su na osiguranju?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Sve skupa, koliko ja znam, bilo je šest ljudi. Dva na staroj zgradi, i oba dva su se slučajno zvali Ivan. Na obezbeđenju hitnog ulaza, gdje je bio Krizni štab, bila su isto dvojica. Jednog sam znao. Zvao se Perkan, a drugi ne znam. I bilo je obezbeđenje na portirnici, dvojica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je Tomislav Perković taj Perkan o kome govorite?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je na obezbeđenju radio Goran Baketa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne bih znao. Nisam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nisam poznavao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Miroslav Košir?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Njega sam poznavao i on je na porti radio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tomislav Baumgartner?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Baumgartner. Ne znam. Ja njega ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nikad nisam u bolnici video. Poznam ga, ali nisam ga nikada video u bolnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nikola Pinter?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nikola Pinter Pinco takozvani je bio na obezbeđenju na vratarnici sa Koširom

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Koširom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Jozo Zeljko i Josip Lovrenić i Željko Jurišić?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste, jeste. Jozo Zeljko i Jozo Lovrinić su... Povremeno su dobili nalog da idu i na... jer su radili u kuhinji obojica, ali su povremeno dobili nalog da čuvaju, da budu na obezbeđenju bolnice.

prevodioci: Molim vas da pravite pauzu između pitanja i odgovora. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Branko Lukenda?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Branko Lukenda, njega se sjećam, on je bio iz policije, on je bilježio ko je poginuo. Sve poginule.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Tomislav Hegeduš?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Isto tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Isto je bio iz MUP-a, ali šta mu je bila dužnost... Neki je inspektor bio, a šta je radio, ne bih znao. Za Lukendu znam točno da je bilježio ko je poginuo i ko je ranjen.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa evo, ja nabrojah 11 ovih koji su radili na obezbeđenju. Da li se slažete da ih je bilo oko 11?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja ne znam da je na obezbeđenju bio Lukenda. On nije imao ni oružje, niti Hegeduš. Oni su bili kao administrativna neka lica koji su bilježili ko je ranjen, ko je umro. A čak Hegeduš ni ne znam šta je radio. Samo nije imao oružje. Imao je onu torbu, torbicu kao... mušku, šta ja znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ovi drugi je l' su imali oružje?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ovi su drugi imali oružje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Samo ste spomenuli Baumgartner. Ja odgovorno tvrdim da Baumgartner Tomislav nije bio u bolnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su postojali doktori koji su bili upućeni u Vukovar, a nisu bili iz Vukovara i koliko ih je otrilike bilo upućeno u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Iz Zagreba mislite?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa to ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa bilo je jedno pet, šest.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I na kraju da vas pitam vezano za ove zaposlene. Da li je bila u bolnici neka ispomoć iz Našica?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je bila ispomoć iz Vinkovaca i koliko je njih bilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste. Koliko ne znam. Znam da je bio doktor Kolak došao i čak mislim jedna doktoica. Ali nisam siguran za tu doktoricu da je iz Vinkovaca. Ne znam odakle je došla, ali nije iz Zagreba.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na osnovu evidencije koju je pravila Odbrana na osnovu svih ovih podataka koje ste vi u većem delu potvrdili, proizilazi da je bilo oko 330 po raznim vidovima zaposlenih za vreme ratnih dešavanja u vukovarskoj bolnici. Je l' to tačno?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa 330, ja nisam to shvatio da ih toliko ima. Ako ste rekli da je 100 medicinskih sestara bilo, je l', koliko ste rekli spremičica?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, znači ja sam računao, ali ne bih da vas sada dovodim u matematičku ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije, nije toliko ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Konstrukciju ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Bilo. Po vašem... Niste dobro računali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Evo, brzo će preći pošto nemamo vremena. Znači, potvrdili ste oko 40 lekara.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zatim tri lekara koja su došla sa strane, 103 zdravstvenih delatnika ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Instrumentarki osam.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gipsara tri. Anestetičara tri ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: E čekajte. Vi to brkate. Anestetičari, gipsari, to su sve medicinske sestre samo što su na različitim funkcijama bili.

TUŽILAC SMITH: Hvala časni Sude. Ja cenim brzinu kojom ispituje kolega iz Odbrane, ali čini mi se da je sad ovo postalo već prebrzo i deluje zbumjuće na svedoka.

SUDIJA PARKER: Meni se čini da svedok potpuno poseduje kontrolu nad ovim o čemu se govorи. A zapravo gospodine Boroviću, ono šta mi se čini je da jednu istu osobu brojite dva puta, znači jednu istu osobu sa dva znanimanja.

SVEDOK P-012: Točno, točno.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Meni je teško da dođem do broja većeg od 250 po onome šta sam do sada čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Pitaćemo onda svedoka da on da svoju procenu, da se ne bi bavili matematikom. Koliko je svih ovih zajedno sa pomoći iz Zagreba, Našica i Vinkovaca bilo u vukovarskoj bolnici za ova tri meseca?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Maksimalno 200 do 250. Jer vi ste duplirali... Svi gipseri, svi anestetičari, sve instrumentarke, to su medicinske sestre koje su educirane i vi ste ubrojili i 100 medicinskih sestara. Znači, onda

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Slažem se sa vama. Ako su svi imali po nekog člana porodice, da li ispada da je bilo 500 ljudi koji su našli sklonište u bolnici, a nisu bili pacijenti.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja sam vam, koliko znam, u prethodnom kada sam govorio, kad sam odgovarao časnom tužitelju, rekao da je bilo tridesetak, tridesetak ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čega?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Tridesetak mužava od... Tridesetak muževa od... Isključivo su dolazile u bolnicu muške osobe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Nemamo vremena. Ja bih detaljnije mogao oko ovoga da se bavim, ali pošto imamo i pisane podatke koje ćemo kasnije mi Sudu dostavljati kao dokaz, ovde ću se zaustaviti. Hvala vam na pomoći u ovom delu.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sasvim je ovo bilo dovoljno. I sad ću, pošto je sada skoro sami kraj mog ispitivanja, doći na najvažnije pitanje koje sam pripremio. Dakle ovako, vi ste izjavili da je sa Božom Riznićem došao i kapetan JNA Saša, ali niste sve do kraja rekli kao što ste to učinili u izjavi koju ste dali istražiteljima. Pa bih zamolio službenika da mu da izjavu. Ja sam vam podvukao da se ne mučite. To je vaša izjava. Samo taj deo koji je podvučen crvenim da budete ljubazni da pročitate. Da li biste bili ljubazni da naglas pročitate Sudu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Ono šta piše ovde: "Video sam ga na filmu, "100 dana Vukovara", Vukovar mora da padne noćas". Video sam ga na filmu "100 dana Vukovara". Napravio je gest sličan ovome. Prepoznao sam ga. Podigao je ruku i rekao: "Vukovar mora da padne noćas". Evo, izvolte.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Još nešto ste rekli juče, rekli ste da pošto su otišli da ste pevali patriotske pesme, tako ste izjavili, sa vašim prijateljima verujem. Kada se kapetan Saša pojавio sa dvojicom za koje ste vi verovali da su bili četnici, je l' tako? Vojnović i Bogdan Kuzmić. Dali ste nam detaljan opis kako se Kuzmić ponašao, šta je radio, šta vam je rekao i šta su radili u bolnici. Neću sada da ulazim u detalje. Da li je tačno ovo šta sam sada rekao?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da. Nemam nikakve ispravke. Najverovatnije je greška. ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Nisma siguran šta je on bio, ali sigurno nije bio četnik, jer nije imao nikako obleležije četnika na sebi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Potvrđujete da je drugi put bio tu kapetan Saša u drutvu sa Kuzmićem i da su radili sve ono šta ste juče opisali, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno tako.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja bih sada zamolio da se pusti insert iz videa sa 65tera liste pod brojem V000-1273-1-A. Pošto je veoma kratak, par sekundi, zamolio bih da to svedok brzo pogleda.

(Video snimak)

Saša Bojkovski: Vukovar noćas mora pasti. Idemo dalje prema njima.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih zamolio da se ovde zaustavimo i da se ova slika zadrži na ekranu. Pitam svedoka jeste li ovo videli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li to ta kaseta "100 dana Vukovara"?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to taj kapetan Saša koga ste vi prepoznali?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Časni Sude, radi se o komandiru Prve čete Saši Bojkovskom, odnosno Bojkoviću, kako se kasnije prezivao. Hvala. Nemam više pitanja. Samo bih zamolio da ovo uđe kao dokaz. Upravo ovaj deo koji sam pustio.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: Ovaj kratki insert biće dokazni predmet broj 171, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Boroviću ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, jeste se zahvalili. Čini mi se da nije dobro ušlo za Sašu Bojkovskog u transkriptu. Treba da piše: "Saša Bojkovski, a danas preziva se Bojković". Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Lukiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan gospodine.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam advokat Novak Lukić i u ime Odbrane Veselina Šljivančanina ja će vam sada postavljati neka pitanja. Sve vreme gledam na sat i trudimo se, jer smo čuli da i vi imate razloge zašto želite da završimo danas, da stvarno što brže prođemo kroz moja pitanja. Ja će se bazirati takoreći isključivo na dešavanjima 20. novembra. Samo da stanem malo bliže mikrofonu. Koncipirao sam ova prva pitanja da možete mi odgovarati sa da ili ne, da što brže prođemo kroz ta prva pitanja. Govorim o

20. novembru i prvo ču, da kažem, rezimirati ono šta ste juče odgovarali tužiocu. Vi ste rekli da ste pošli ka izlazu iz bolnice negde oko 9.00 i bili ste, kako ste rekli, među poslednjima koji su se ukrcali u autobus, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Usput ste, prolazeći pored gipsare, koju ste danas i crtali, videli svojim očima mog klijenta, gospodina Šljivančanina kako drži tada sastanak sa medicinskim osobljem, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo pred ovim Sudom već čuli dosta svedočenja o tome kako je vršen taj pretres, pa mi samo potvrdite da li sam u pravu ako kažem da su vas pretresali redovni vojnici JNA kada ste izašli iz bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Oni su od vas tražili da li imate oružje, oštре predmete i takve stvari?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: E to ne znam šta su tražili, ali su pregledali moju svu prtljagu i jedan mi je, ja sam baš taj dan dobio šteknu cigareta, uzeo pola cigareta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su vam uzimali novac ili lična dokumenta?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne, ne, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mene interesuje da li su tu pretresali samo tu vašu grupu ispred kuhinje, koja je pošla iz kuhinje ili ste tu na izlazu zatekli i druge ljude koje su oni pretresali tada?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja to ne znam. Već sam vam napomenuo u par navrata da smo mi među zadnjima izlazili i već su bili svi popunjeni autobusi, da ja to nisam mogao viditi, ali pretpostavljam da su svi tu kontrolu prošli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije to sporno. Meni je samo bitno kad ste vi izašli na vrata ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pred taj pretres, da li su tu pretresani i drugi ljudi ili je taj put bio prazan, a ljudi već u autobusima. To ste mi sada odgovorili.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li opredeliti koliko je dugo trajao taj vaš pretres tada od trenutka kada ste došli do autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dve, tri minute. Ni toliko.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa možete li nam reći kada ste došli do autobusa, koliko je prošlo vremena od trenutka kad ste ušli, odnosno stajali ste u autobusu, kako sam čuo, do trenutka kada su ti autobusi pošli?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa s obzirom da smo mi bili među zadnjima, možda pet, šest minuta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rekli... Možda to niste rekli, pa sam ja pročitao u izjavi, ali mi potvrdite da je taj vaš autobus u koji ste vi ušli poslednji, bio vojni autobus sa drvenim sedištima i da je bio pun?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno, točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste videli mog klijenta tada kada ste... u gipsaoni kada ste izlazili i kada ste se vratili u bolnicu, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno. I to kada sam se vratio video sam ga dva puta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mogu da zaključim da ga vi niste videli u kasarni, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, pre nego što su autobusi pošli, da li je tu pored autobusa u toj liniji u Gundulićevoj ulici bilo nekih sanitetskih vozila ili kamiona?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne sjećam se, ali mislim da nije. Ja sam se usredotočio na te autobuse gde sam morao ući. Da vam budem iskren, nisam ni gledao. Možda je bilo, možda nije. Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste tu videli možda da je neko ležao na nekim nosilima ispred autobusa u tom trenutku?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije. Sigurno nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad bih prešao na kasarnu. Par pitanja. Vi ste rekli i danas i juče u odgovorima, tako sam ja shvatio, da u toj grupi ispred autobusa gde su došli tih oko stotinak, da ih nazovem paramilitaraca lokalnih, kako ste ih vi već opisali, niste videli da je tu bilo oficira JNA. Moje pitanje je da li ste mogli s mesta gde ste bili u autobusu da vidite da li uopšte u blizini u okviru kasarne, zgrade kasarne, da li ste mogli da vidite nekog od oficira JNA iz tog mesta?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Mogao sam da vidim, ali nisam video. Video sam vojna lica, obične vojнике koji su bili pomješani sa tim, kako ih ja nazivam, paravojnim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je neko mogao da uđe ili izade dok ste vi stajali u kasarni dok ste bili u autobusu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije, jer je svaki autobus čuvao jedan vojnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio da je vaše zadržavanje u tom autobusu u kasarni i prelazak u onaj drugi autobus i taj ceo period do izlaska iz kasarne trajao ok 45 minuta do sat, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa tako otprilike. Ja mislim čak i manje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su vas ova lica sačekala kada ste došli u autobusima u kasarnu ili su se oni odnekud pojavili kada ste vi već bili zaustavljeni u kasarni?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oni su se pojavljivali sa svih strana. Sa svih strana su dolazili. Nisu bili prije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to nasrtanje, da tako kažem, nasrtanje prema autobusima je prestalo, tako ste rekli, nakon 10, 15 minuta.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Kada se pojavilo to vojno lice, očito je bio veliki dužnosnik Jugoslovenske narodne armije jer su ga rešpektirali, zavladali su mir i tišina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pored te činjenice da su zavladali mir i tišina, da li su oni i daje ostali tu i kad ste vi napustili kasarnu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu, ostali su tu, osim one dvojice za koju sam rekao, koji su išli u autobusu. To su bili Bulić Milan i onaj plavi iz nekog sela, samo znam da je plavokosi bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad moram da vam predočim dve različite stvari koje ste rekli juče i danas. Nama su ovde važni detalji. Ako vi ne možete da kažete, možda je bolje da kažete da ne možete da opredelите taj detalj. Ali možda insistiram na nečemu šta ne možete precizno da mi kažete. Juče ste rekli da je bilo njih oko stotinu, da je tu bilo paramilitaraca, a da je bilo među njima i JNA pripadnika. Danas ste rekli da su nasrtali samo paramilitarci. Moje pitanje je da li ste videli vojnike JNA onako kako ih vi shvatate kao vojnike JNA, da su vam oni pretili, nasrtali i udarali?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Niste... Pogrešno ste me shvatili. Ja sam rekao da su napravili kordon paravojska, a prava vojska koju sam ja smatrao da je prava, u vojnim "SMB" uniformama, su se korektno i pristojno ponašali i bili su udaljeni i nisu učestvovali u tom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako ste baš danas rekli, ali mi je juče ostalo nejasno, ali sad smo rasčistili.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste služili vojsku, danas smo čuli, pa da li znate možda kako izgleda vojni policajac? Možete li da znate? Da li ste videli nekog vojnog policajca?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Iskreno da vam kažem, ne znam, a nije me nikad ni zanimalo, pa šta da vam kažem. Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Osim ovog batinjanja u ovom špaliru, da tako kažem, da li je neko, a da ste vi videli, izveden iz autobusa i tučen?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije niko izveden iz autobusa i nije niko tučen. Jedino što je tučen u autobusu našem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste uspeli da se zaštite koferom koji ste imali kod sebe. Možete li nam reći kakve ste lično vi povrde zadobili ako jeste?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa ja nisam dobio nikave teže povrede, jer je pored mene sa druge strane bio moj brat i nećak, tako da sam ja s ove strene imao kofer, a imao sam zaštitu sa druge strane od brata, tako da sam se nekako izvukao. Dobio sam udarce, ali ništa ozbiljno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja se unapred izvinjavam prevodiocima, jer shvatam da jako žurim. Rekli ste da je došao u jednom trenutku, nazvaću ga tako, taj šesti autobus koji vas je vratio nazad. Da li je on bio prazan?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Bio je potpuno prazan. Samo je bio vojnik, šofer i bio je pored toga mladi, što sam opisao, mladi tek regrutirani vojnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste ga vi mogli videti iz autobusa u kome ste sedeli pre nego što ste, taj autobus, da li ste mogli videti sa mesta gde ste sedeli i bili parkirani?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa nismo ga vidjeli jer nije se niko nadao. Mi smo se usredotočili i gledali smo u suprotne autobuse, ko je u kojem autobusu i gledali smo na ove koji su nam pretili okolo. Ja nisam ni znao da je taj formiran posebno. Taj je bio tridesetak metara udaljen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mogu da zaključim da ste ga vi videli tek kad ste izašli iz autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Upravo tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Danas ste opisali da je taj vojnik, idem sad na taj incident u autobusu kojim ste se vraćali nazad, da vam je delovao kao izuzetno mlad vojnik, da vam je delovao zastrašeno i uplašeno, ali koliko sam shvatio, on ipak Buliću nije dao pušku kad mu je ovaj tražio da se napije krvi, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno. Ali Bulić nije ni inzistirao. To je čisto bilo ono, u onom afektu: "Daj mi pušku da ga ubijem da se napijem". Mislim, čak smatram da nije smatrao to ozbiljno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate gde ste vi sedeli u tom autobusu koji je išao za nazad u kasarnu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa negdje pri kraju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A taj vojnik, gde je on kad je taj autobus polazio, gde je on bio, na početku i Bulida?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Na ulazu, na ulazu. I Bulida je bio na ulazu i onaj plavi je bio na ulazu i maltretirali su Zeljka Jozu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ne možete sa tog mesta gde ste se nalazili da mi potvrdite i da mi demantujete sa sigurnošću da li je taj vojnik branio njima dvojici da uđu u autobus i da krenu s njima nazad u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To ne mogu, ne mogu. Ustvari, Bulida se zatekao kad smo mi došli. Bulida je se zatekao, koliko se ja sjećam, u tom autobusu ili ne znam, jednostavno ne znam kako je... On je bio u autobusu i taj plavi. I taj plavi ovako kako se držao za one drške, je nas udarao nogama, onako se odbacivao i udarao nogama kako je koga dohvatio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, vi kada ste krenuli tim autobusom, ovi ostali autobusi su ostali tu u krugu kasarne tada?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste dok ste bili u tim autobusima ili u trenutku kada ste prelazili ili kada ste polazili iz kasarne, videli da je tu došao neki kamion, kombi vozilo ili neko drugo vozilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ništa nisam vido. A možda sam i vido, ali nisam uopće razmišljao o tome, jer me nije zanimalo. Više sam bio u strahu, jer su nam rekli da nas vode na strelianje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo ono tražim od vas čega se sećate. Nemojte da nagadate molim vas ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To nam ne može pomoći.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sada još malo o epizodi kada ste se vratili ponovo u bolnicu. Vi niste tada razgovarali sa mojim klijentom, već gospoda Gordana Bosnić, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio, a vi ste to, mislim, i rekli u vašim prethodnim izjavama, da je trebalo da se daju garancije da su ta lica radila, među kojima i vi, da su radili u bolnici, da nisu učestvovali na bilo koji način u sukobima, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da. Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja zaključujem da ste vi faktički tada doživeli ono što ste na početku mislili kad ste izišli iz bolnice, da se u stvari, ispitujete da li neko od vas na bilo koji način učestvovao u sukobu, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sačekajte malo moje pitanje ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oprostite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne mogu... Nemam vremena ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Zaboravio sam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ja isključim mikrofon. Da li ste vi svi bili postrojeni ispred tog autobusa ili ste svi čekali u autobusu da se to desi, da li ćete se vratiti u bolnicu ili ne?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Svi smo čekali u autobusu, a napomenuo sam prije da je vojnik čuvao na ulazu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako sam ja zaključio, jeste li rekli da ste pokucali na prozor Gordani Bosnić?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, moram reći da mi je jedna stvar ostala nejasna iz današnjeg vašeg svedočenja tužiocu. A to je onda kada sam ja napravio prigovor. Ona vam je.... Danas... tako ste vi danas rekli na strani 15, ja imam zapisnik, ona je rekla da će otići i da će Šljivančaninu reći za vas.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, i za mog brata i za nećaka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. I onda kada vas je tužioc pitao da li je ona to učinila, vi ste rekli kada ste izašli da ste saznali, dobili informaciju, konkretno dobili informaciju da je ona to i učinila.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A istovremeno ste rekli da ste videli tu Šljivančanina, pa sada vas ja pitam da li ste vi videli kako ona razgovara sa Šljivančaninom? To niste rekli.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: A ne, to je greška. Ja sam video Šljivančanina kada sam izlazio iz autobusa i kad sam prolazio, morao sam cijeli krug, na drugu stranu ulice Ive Lole Ribra glavnu i onda sam video, ovaj, gospodina Šljivančanina. Prije ga ja nisam video. Ja nisam video da on razgovara sa ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači on nije stajao ispred samog autobusa gde ste vi ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: On je stajao ispred samog autobusa u samom početku kad smo došli i mnogi su zahvaljujući gospodinu Šljivančaninu izašli, jer su sestre razgovarale medicinske i on je dozvolio da izađu napolje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate doktora Stanojevića?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Kako da ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je i on možda bio tu ispred autobusa?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Bio je i doktor Stanojević, bio je doktor Manojlović s kojima sam ja bio jako dobar, u nikakvoj zamerici i ja sam ih molio, s obzirom da moja supruga nije bila bolnički radnik i nije mogla doći da traži kod gospodina Šljivančanina da me pusti, ja sam se obratio doktoru Stanojeviću i doktoru Manojloviću i molio da mi pomognu, da kažu da sam radio u bolnici i da nisam imao oružje. Oni su, doduše, rekli: "... (izbrisano po nalogu Pretresnog veća) ... sredićemo to". Međutim, otišli su i uopće se nisu pojavili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je tu pored njih tada ili u tom trenutku bilo gde u blizini bio i neki pukovnik u blizini doktora Stanojevića?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Joj, oprostite, ja... i da je bio, ja... znate da nisam vojsku služio i ne znam ko je pukovnik, ni ko je šta. Stvarno ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam shvatio iz malopređasnijih odgovora i da će sad dobiti verovatno ovakav odgovor. A onda moje sledeće pitanje je da li vam je Vilhem Rudolf pričao kako je on uspeo da izađe iz autobusa? Da li se sećate?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Rudolfa Vilhema sam ja video kako je izašao. Njegova je supruga molila doktora Stanojevića i doktor Stanojević ga je izvukao van. A na to sam ja poslije Vilhema Rudolfa molio doktora Stanojevića da mi pomogne, međutim, eto, dogodilo se šta se dogodilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo vas pitam zato što Vilhem Rudolf tvrdi da se doktor Stanojević obratio jednom pukovniku koji je rekao Šljivančaninu da ga oslobodi, ali ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Moguće je. Ja ne znam. Ja gospodina ne poznajem... Ne prepoznam ko je po činu šta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste danas na strani 18 svedočenja rekli da vas je Anica Sila obavestila o onom razgovoru njenom za Adžagu i za Željka.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Međutim, i u vašoj pismenoj izjavi Tužilaštvu i u svedočenju u predmetu u kom ste prethodno svedočili, vi ste rekli da je vaša supruga išla, da je ona stajala na 50 metara ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dalje ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno je. Ali ja sam to htio da skratim, da skratim, šta će ih stavljati, jer je Anica Sila bila glavna koja je razgovarala sa gospodinom Šljivančaninom, a supruga od Željka i moja supruga su bile oko pedesetak metara udaljene od gospodina Šljivančanina. A ja sam to čisto izbjegao, da ne dužim u polemici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, samo moje pitanje ko vam je to ispričao, vaša supruga ili Anica Sila?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Anica Sila nam je ispričala šta se dogodilo kada je razgovarala sa gospodinom Šljivančaninom. A moja supruga mi nije... Ispričala je i mojoj supruzi i toj drugoj, ne znam kako se zvala, Željko, ali ne mogu da se sjetim... Dragica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Danas pred kraj vašeg svedočenja tužiocu vi ste dali bliža saznanja vaša o četiri osobe koje su vraćene u autobus. Pa smo tako danas saznali za ovog gospodina Adžagu da on pre rata nije radio u bolnici i da je počeo da radi tokom rata, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: On je mobiliziran u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da Mate Vlaho takođe je mobiliziran u bolnicu?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: To nisam rekao. Za njega ne znam da li je mobiliziran ili se javio, jer je bio nedostatak vozača, pa je on se javio kod Vesne Bosanac i ona ga je primila u radni odnos.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali pre rata nije radio u bolnici?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije, nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Za Zeljka Josipa Jozu ste rekli da je pre rata radio u "Veleprometu", je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ovaj Slobodan sa pumpe, je l' uopšte bilo kad u toku rata radio nešto u bolnici?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Slobodan sa pumpe? Nikakvog ja Slobodana nisam spomeno sa pumpe. Oprostite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ču... Niste ga vi pomenuli, ali je bilo govora da se u autobus vratio i taj izvesni Slobodan koji je radio na "Jugopetrolovoj" pumpi.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Nije se vratio. Nije ni izašao iz autobusa. On je bio u autobusu i njega su okrivili da je ubio našeg jednog mještanina, Srbina, pozantog pod nadimkom Jovo Rakijica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, to sam pročitao u vašoj izjavi. Da li je on tokom rata bilo šta radio u bolnici?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne, ne. Kako se on našao tu, ne znam. To je moguće kao što je vaš prethodni kolega mene pitao da li je moguće da su se presvukli neki i da li postoji mogućnost. Ja tog čovjeka sam samo poznavao da je radio na "Jugopetrolu", na takozvanoj "Drvenoj pijaci".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li su ovi prethodni koje sam pomenuo, koji su tokom rata radili u bolnici, da li su oni imali bolničke iskaznice tokom rata?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu, imali su bolničke iskaznice. I ja sam imao bolničku iskaznicu. I meni je moj službenik, Nedeljko Vojnović, što sam ga napominjao, poslao jer je u mom pisaćem stolu ostala u mojoj kancelariji, ali ja nisam znao da to trebam pokazati, jer da sam možda pokazao, vjerovatno ne bih ni završio u vojarni, jer mnogi su pokazali i bili su... Ali znam da su mnogi i pokazali, pa nisu pušteni.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je neko od tih lica, mislim na ove koji su ostali u autobusu, imao na sebi beli mantil?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa imali smo... Većina su imali. Znam da su imali Vlaho Mato, Vlaho Miroslav, Zeljko Jozo i Adžaga Jozo. Oni su imali bijele mantile. Za njih sam siguran.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Oni su bili tehničko osoblje, a ne medicinsko osoblje te bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oni su bili jedna od službi u bolnici ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hteo sam da pročitam čitav pasus.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ali neko me je pitao da li je osoblje ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je prevod koji sad vi slušate, koji vam ja ...

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: A joj ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čitam.

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Oprostite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je inače deo kada ste opisivali situaciju u konvoju koji je krenuo kasnije po podne iz bolnice. Vaš odgovor. Dakle, odgovor: "U konvoju". Pitanje: "Da, u autobusima, kada su bili u konvoju". Vaš odgovor: "Ne, ne, ne. Oni su nosili civinu odjeću, a svi smo imali bele mantile kada su nas poveli u kasarnu".

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Točno, imali smo svi bijele kute, ali su nas u vojarni rastrzali, baš Bulida i ovaj, kako se zove, ta paravojska. Strgali s nas i kažu: "Kakvo medicinsko osoblje, kakvi doktori". Oni su strgali s nas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još par pitanja za kraj. Rekli ste juče u glavnom svedočenju, pa me to malo zaintrigiralo, ako možete da mi objasnite detalje, da ste čuli da je vojska ponudila da ko hoće može da ide u Zagreb, da ko hoće može da... Odnosno u Hrvatsku, a da ko hoće može da ide u Srbiju, da ko hoće može da ostane u Vukovaru. Da li se sećate toga?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ne. Toga se ja ne sjećam. Već se sjećam da su ponudili ko hoće ostati raditi u bolnici od medicinskog osoblja. Da ti ostanu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To me posebno interesuje. Da li se sećate ko je to ponudio medicinskom osoblju da ostane u bolnici da radi?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Joj, ne sjećam se više stvarno. Mislim, da nagađam, nema smisla, jer to je ozbiljna stvar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi znate Bučko Irineja i Maru?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Kako ne bih znao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I oni su sa vama otišli u tom konvoju, je li tako?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi možda hteli da ostanete u Vukovaru ili ste hteli da idete za Hrvatsku?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Ja sam htio da idem za Hrvatsku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još jedno pitanje i završavam, a možda će završiti posle pola vašeg odgovora. Taj Riznić koga ste opisivali toliko često, da li je on ostao da radi u bolnici do kraja?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Jeste. On je ostao da radi do kraja u takozvanoj Krajini, kad smo mi otišli, on je ostao da radi i radio je i dalje u bolnici, ali sam čuo da njegova supruga, a obzirom da je bila hrvatske nacionalnosti, nije dobila posao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, 19. kada su JNA i ovi ostali ušli u bolnicu, on je faktički u tom trenutku bio radnik bolnice?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Je, je, je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad samo jedno pitanje koje mi ide iz logike. Juče kad vas je tužilac pitao kako ste stekli utisak da je taj Saša komandovao tim četnicima koji su s njim došli, pa vi ste rekli: "Pa po tome što je rekao Rizniću da mi da cigarete". Pa ja sad malo ne vidim logiku u čemu je naredbodavni odnos između njega i čoveka koji nije u vojsci?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa zato što je on nosio cigarete sa sobom. Ne samo... nisam samo dobio ja paklu cigareta. Dobili su i ovi što sam rekao prethodno da su stajali sa mnom, a ta dva vojnika, na njih je uperio, kad sam rekao: "Kakvi ste vi oslobodioći, šta ste nam od grada učinili", pokazao sam ruševine, onda je on uperio na ta dva da su to četnici i oni su se smijali. A Riznić Božo je vodio kapetana Sašu prepostavljam, jer je posle toga išao tamo u vešeraj da pokaže gdje su oružje spremili i to.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Poštovani Sude, ja sam stvarno mislim brzo završio sa svojim pitanjima.

SUDIJA PARKER: Hvala vama najlepše gospodine Lukiću. Gospodine Smith, imate li dodatnih pitanja?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SMITH

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala časni Sude, imam samo jedno pitanje. Svedoče, odgovarajući na pitanje kolege pre par minuta ste rekli da su vojnici JNA u kasarni imali kontakt, odnosno da su se mešali, da su se družili sa pripadnicima paravojnih formacija. Da li znate šta su oni radili dok ste trčali kroz onaj špalir sa drugim ljudima?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Stajali su u gledali šta se događa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A otprilike koliko ih je bilo?

SVEDOK P-012 – ODGOVOR: Pa nije ih bilo puno. Koliko sam ja mogao u onoj panici i strahu, nije ih bilo više od 10.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, ja nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Smith.

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Ovo više nije pitanje. Završili smo sa ispitivanjem. Ali bih samo zamolio poštovani Sud da obrati pažnju na *summary* koji je Tužilaštvo u odnosu na ovog svedoka dostavilo i na paragraf 2. Činjenice koje je tom prilikom Tužilaštvo opisalo da će svedok da svedoči. I ništa više za sada ne želim, a ja ću pitati kolege iz Tužilaštva šta su mislili u toj rečenici, jer je nakon mojih odgovora stvarno poptupno zbumujuća ta rečenica koju je Tužilaštvo navelo. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Mi te rezime ne uzimamo u obzir kao dokaze, odnosno kao svedočenje. To vam je jasno. Oni služe vama kao pomoć. Ali gospodine, vi ćete sigurno da budete zadovoljni kada vam kažem da su uz velku brzinu advokati uspeli da vam postave sva pitanja i to su uradili tako da ste večeras završli sa svojim svedočenjem, tako da možete da se vratite kući. Sigurno ćete sa zadovoljstvom da prihvativate vest da su sva pitanja postavljena. Dakle, nema ih više. Pretresno veće vam se zahvaljuje što ste došli u Hag i što ste nam pomogli. Naravno, kada izađemo iz sudnice, vi možete da se vratite kući. Zahvaljujemo se advokatima još jednom na saradnji koja je danas pokazana. Možda je to zapravo indikator kako bismo mogli da radimo i u buduće. Ovo je danas bilo idealno. Dakle, prekidamo sa raspravom za danas i nastavljamo u ponedeljak u 14.15.

SVEDOK P-012: I ja bih samo molio nešto. Ja bih se želio zahvaliti zaista odvjetnicima na razumjevanju što su ubrzali stvar i stvarno moram u ponedeljak, imam zakazano pregled jedan važan, jer sam bolestan. Puno vam hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje